

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2018/273

z dnia 11 grudnia 2017 r.

uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do systemu zezwoleń na nasadzenia winorośli, rejestru winnic, dokumentów towarzyszących i świadectw, rejestru przychodów i rozchodów, obowiązkowych deklaracji, powiadomień i publikowania zgłoszonych informacji, oraz uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do odpowiednich kontroli i kar, zmieniające rozporządzenia Komisji (WE) nr 555/2008, (WE) nr 606/2009 i (WE) nr 607/2009 oraz uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 436/2009 i rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/560

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 69, 89, art. 145 ust. 4, art. 147 ust. 3 i art. 223 ust. 2 oraz pkt 5 sekcja D część II załącznika VIII do tego rozporządzenia,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 64 ust. 6 i art. 89 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013 uchyliło i zastąpiło rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 ⁽³⁾. Tytuł I rozdział III oraz część II tytuł II rozdział II sekcja 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 zawierają przepisy dotyczące systemu zezwoleń na nasadzenia winorośli i zarządzania nim, rejestru winnic, dokumentów towarzyszących i świadectw, rejestru przychodów i rozchodów oraz wymogów w zakresie przekazywania informacji w sektorze wina i upoważniają Komisję do przyjęcia aktów delegowanych i wykonawczych w tym zakresie. Te akty prawne powinny zastąpić odpowiednie przepisy rozporządzeń Komisji (WE) nr 555/2008 ⁽⁴⁾ i (WE) nr 436/2009 ⁽⁵⁾, jak również niektóre przepisy rozporządzeń Komisji (WE) nr 606/2009 ⁽⁶⁾ i (WE) nr 607/2009 ⁽⁷⁾ w odniesieniu do certyfikacji win ze szczepu i przepisów administracyjnych dotyczących prowadzenia rejestru przychodów i rozchodów. Z myślą o uproszczeniu przepisów nowy akt delegowany powinien także zawierać przepisy rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/560 ⁽⁸⁾.
- (2) Z myślą o pewności prawa należy zdefiniować niektóre terminy używane w niniejszym rozporządzeniu i w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2018/274 ⁽⁹⁾. Należy zdefiniować różne rodzaje obszarów uprawy winorośli oraz podmiotów w odniesieniu do konkretnych praw i wymogów określonych dla każdego z nich w obu tych rozporządzeniach.
- (3) W art. 62 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 ustanawia się ogólny wymóg, aby państwa członkowskie przyznawały zezwolenie na nasadzenie winorośli po złożeniu wniosku przez producentów zamierzających nasadzać lub powtórnie nasadzać winorośl. Jednak zgodnie z ust. 4 tego artykułu niektóre obszary są wyłączone

z systemu zezwoleń. Konieczne jest ustanowienie przepisów dotyczących warunków stosowania tego zwolnienia. Aby zapobiec obchodzeniu nowego systemu, obszary przeznaczone do celów doświadczalnych lub na szkółki szczepów powinny być wykorzystywane jedynie do określonych celów. Produkty sektora wina uzyskane z takich obszarów nie powinny być wprowadzane do obrotu, chyba że państwa członkowskie uważają, że nie istnieje zagrożenie wystąpienia zakłóceń na rynku. Obecnie prowadzonym uprawom doświadczalnym winorośli i szkółkom szczepów należy zezwolić na kontynuację działalności zgodnie z przepisami mającymi do nich zastosowanie przed wejściem w życie rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/560. W celu zagwarantowania, że obszary, z których wino lub jego produkty przeznaczone są wyłącznie do spożycia w gospodarstwie domowym plantatora winorośli, nie będą się przyczyniały do powstawania zakłóceń na rynku, należy ustanowić ograniczenie wielkości i uzależnić to wyłączenie od warunku, że plantator winorośli nie zajmuje się produkcją wina na skalę handlową. Z tego samego powodu takie zwolnienie należy również rozszerzyć na organizacje nieprowadzące działalności handlowej. W odniesieniu do obszarów określonych przez producenta, który utracił pewien obszar uprawy winorośli w związku z obowiązkowym zakupem, prowadzonym w interesie publicznym na mocy prawa krajowego, należy ustanowić warunek w odniesieniu do maksymalnej powierzchni nowego obszaru, tak aby uniknąć naruszenia ogólnych celów systemu zezwoleń na nasadzenia winorośli.

- (4) W art. 64 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 ustanowiono przepisy dotyczące udzielania zezwoleń na nowe nasadzenia i określono kryteria kwalifikowalności i pierwszeństwa, które mogą stosować państwa członkowskie. Należy ustanowić szczególne warunki związane z niektórymi kryteriami kwalifikowalności i pierwszeństwa w celu zapewnienia równych szans w ich wdrażaniu oraz w celu uniknięcia obchodzenia systemu zezwoleń przez producentów, którym przyznano zezwolenia. Ponadto należy utrzymać trzy dodatkowe kryteria, wprowadzone na podstawie rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/560. Są to: kryterium kwalifikowalności dotyczące przywłaszczenia renomy chronionych oznaczeń geograficznych; kryterium pierwszeństwa preferujące producentów, którzy przestrzegają przepisów w ramach systemu i którzy nie porzucili winnic w swoich gospodarstwach; oraz kryterium pierwszeństwa preferujące organizacje nienastawione na zysk i służące celom społecznym, które otrzymały grunty skonfiskowane w związku z aktami terroryzmu lub innego rodzaju działalności przestępczą. Kryterium kwalifikowalności stanowi odpowiedź na potrzebę ochrony renomy konkretnych oznaczeń geograficznych, w podobny sposób jak renomy konkretnych nazw pochodzenia, zapewniając, by nie były one zagrożone nowymi nasadzeniami. Pierwsze kryterium pierwszeństwa preferuje niektórych wnioskodawców w oparciu o ich historię działalności wykazującą, że przestrzegają przepisów w ramach systemu zezwoleń oraz że nie występują oni o zezwolenia na nowe nasadzenia, mając jednocześnie obszary uprawy winorośli wyłączone z produkcji, które mogłyby otrzymać zezwolenie na nasadzenie. Drugie kryterium pierwszeństwa ma na celu preferowanie organizacji nienastawionych na zysk i służących celom społecznym, które otrzymały grunty skonfiskowane w związku z aktami terroryzmu lub innego rodzaju działalności przestępczą, w celu propagowania społecznego użytkowania terenów, które w przeciwnym razie mogłyby być wyłączone z produkcji.
- (5) Biorąc pod uwagę art. 118 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, oraz w celu uwzględnienia naturalnych i społeczno-gospodarczych różnic i różnych strategii wzrostu wśród podmiotów w tych różnych obszarach na określonym terytorium, państwa członkowskie powinny stosować kryteria kwalifikowalności i kryteria pierwszeństwa, o których mowa w art. 64 ust. 1 oraz 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, jak również trzy dodatkowe kryteria kwalifikowalności i kryteria pierwszeństwa, w różny sposób na szczeblu regionalnym w zależności od tego, czy są to szczególne obszary kwalifikujące się do objęcia chronioną nazwą pochodzenia (ChNP), szczególne obszary kwalifikujące się do objęcia chronionym oznaczeniem geograficznym (ChOG), czy obszary bez oznaczenia geograficznego. Takie różnice w stosowaniu tych kryteriów w różnych obszarach danego terytorium powinny zawsze opierać się na różnicach między tymi obszarami.
- (6) W celu reagowania na przypadki obchodzenia systemu nieprzewidziane w niniejszym rozporządzeniu państwa członkowskie powinny przyjąć środki zapobiegające obchodzeniu kryteriów kwalifikowalności lub kryteriów pierwszeństwa przez ubiegających się o zezwolenia, w przypadku gdyby ich działania nie były objęte szczególnymi przepisami przeciwdziałającymi obchodzeniu określonymi w niniejszym rozporządzeniu, jeżeli chodzi o konkretne kryteria kwalifikowalności i kryteria pierwszeństwa.
- (7) Art. 66 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 przewiduje możliwość współistnienia winorośli, do której wykarczowania zobowiązał się producent, z nowo nasadzoną winoroślą. Aby zapobiec nieprawidłowościom, państwa członkowskie powinny mieć możliwość stosowania odpowiednich środków w celu zapewnienia, by zobowiązanie do wykarczowania zostało spełnione, w tym wymogu wnoszenia zabezpieczenia towarzyszącego przyznaniu zezwolenia na przewidywane ponowne nasadzenie. Ponadto konieczne jest doprecyzowanie, że w przypadku gdy karczowanie nie zostało przeprowadzone w czteroletnim terminie określonym w tym przepisie, winorośl nasadzoną w danym obszarze należy uznać za nieuprawnioną.
- (8) Art. 66 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 zezwala państwom członkowskim na ograniczenie ponownego nasadzenia na obszarach kwalifikujących się do produkcji win objętych chronionymi nazwami pochodzenia lub chronionymi oznaczeniami geograficznymi, zgodnie z zaleceniami uznanych i reprezentatywnych organizacji zawodowych. Przyczyny takich decyzji o ograniczeniu powinny być zdefiniowane w celu wyjaśnienia ich zakresu, gwarantując jednocześnie, że system jest spójny i że jest niemożliwy do obejścia. Należy zapewnić, by automatycznie w przyznawaniu zezwoleń na ponowne nasadzenia, ustanowiona w art. 66 ust. 1 rozporządzenia (UE)

nr 1308/2013, nie utrudniała państwom członkowskim ograniczania udzielania zezwoleń dla konkretnych obszarów zgodnie z art. 63 ust. 2 lit. b) oraz ust. 3 tego rozporządzenia. Należy jednak wyjaśnić, że niektóre szczególnie przypadki nie mogą być uznawane za próbę obejścia systemu.

- (9) Art. 145 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 stanowi, że niektóre państwa członkowskie prowadzą rejestr winnic, który zawiera aktualne informacje na temat potencjału produkcyjnego. Szczegóły dotyczące informacji, które mają być zawarte w rejestrze winnic, powinny zostać określone w niniejszym rozporządzeniu.
- (10) Art. 147 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 stanowi, że produkty sektora wina mogą być wprowadzane do obrotu na terytorium Unii jedynie, jeśli posiadają oficjalnie zatwierdzony dokument towarzyszący. Należy ustanowić przepisy dotyczące stosowania dokumentów towarzyszących.
- (11) Z doświadczeń państw członkowskich wynika, że zakres zwolnienia z obowiązku przewozu produktów sektora wina na podstawie dokumentu towarzyszącego może obejmować większe odległości i szerszy zakres działalności, a tym samym ułatwiać transport wina, nie uniemożliwiając równocześnie osiągnięcia zadowalającego poziomu identyfikowalności produktów sektora wina. W szczególności zwolnieniem powinny być objęte sok winogronowy i moszcz winogronowy, opatrzone kodami CN 2009 61 i 2009 69, dostarczane podmiotom, które nie uczestniczą w produkcji wina, ponieważ podmioty te nie podlegają kontroli przez organy odpowiedzialne za sektor wina, a identyfikowalność tych produktów można zapewnić za pomocą dokumentu handlowego.
- (12) Dyrektywa Rady 2008/118/WE ⁽¹⁰⁾ zawiera ujednolicone uregulowania w odniesieniu do niektórych wyrobów akcyzowych, w tym niektórych napojów alkoholowych, i przewiduje, że przesyłkom tych towarów musi towarzyszyć elektroniczny dokument administracyjny i inne dokumenty. W celu ustanowienia jednolitych zasad mających zastosowanie w całej Unii, a także uproszczenia formalności administracyjnych dla podmiotów, należy zapewnić, aby dokumenty towarzyszące przewozowi produktów sektora wina na potrzeby stosowania przepisów o podatku akcyzowym, były również traktowane jako uznane dokumenty towarzyszące w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.
- (13) Biorąc pod uwagę art. 40 dyrektywy 2008/118/WE oraz w celu przyspieszenia formalności administracyjnych dla podmiotów i zwiększenia poziomu gwarancji wiarygodności certyfikacji i identyfikowalności produktów sektora wina, w odniesieniu do produktów sektora wina pochodzących od drobnych producentów i do przesyłek produktów sektora wina nieobjętych podatkiem akcyzowym należy uznać stosowanie uproszczonego systemu informatycznego służącego do wydawania elektronicznych dokumentów towarzyszących, wprowadzonego przez państwa członkowskie, przewidującego wykorzystanie dokumentu handlowego zawierającego co najmniej informacje niezbędne do zidentyfikowania produktu i prześledzenia przebytej przez niego drogi. Jednak aby umożliwić państwom członkowskim, które nie stosują jeszcze takiego systemu informatycznego, utworzenie go, należy ustanowić okres przejściowy, podczas którego dopuszczalne będzie korzystanie zarówno z towarzyszących dokumentów elektronicznych, jak i papierowych.
- (14) Biorąc pod uwagę art. 30 dyrektywy 2008/118/WE, należy zezwolić państwom członkowskim na stosowanie uproszczonych procedur i dokumentów, które umożliwiają im monitorowanie transportu produktów sektora wina wyłącznie w obrębie ich terytorium.
- (15) Dokumenty towarzyszące mogą również służyć ogólnie do poświadczania określonych cech produktów sektora wina oraz w szczególności do poświadczania roku zbiorów lub odmiany winorośli i ich ChNP lub ChOG. W celu zapewnienia równego traktowania wszystkich podmiotów należy ustanowić w niniejszym rozporządzeniu warunki, zgodnie z którymi dokumenty towarzyszące mogą być wykorzystywane do celów poświadczania powyższych informacji. W celu uproszczenia formalności administracyjnych dla podmiotów oraz uwolnienia właściwych organów od obciążeń związanych z rutynowymi zadaniami należy ustanowić przepisy, które pozwalałyby właściwym organom na upoważnienie podmiotów wysyłających do samodzielnego wypełnienia i poświadczania w dokumentach towarzyszących źródła lub pochodzenia oraz właściwości produktów sektora wina, roku zbiorów lub odmiany (odmian) winorośli, z których produkty są wytwarzane, oraz ChNP lub ChOG wina.
- (16) Jeżeli podmioty muszą przedstawić na wniosek państw trzecich konkretne świadectwa dotyczące cech wina, niniejsze rozporządzenie powinno przewidywać możliwość stosowania certyfikacji w odniesieniu do wywozonych produktów sektora wina oraz ustanowić warunki jej autentyczności i stosowania.
- (17) Jako uzupełnienie dokumentów towarzyszących zgodnie z przepisami celnymi wymagane są dodatkowe dokumenty, takie jak deklaracje wywozowe jako dowód wywozu produktów sektora wina. Należy zatem określić dodatkowe procedury dotyczące sporządzania i zatwierdzania takich dokumentów zgodnie z zasadami określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ⁽¹¹⁾.

- (18) Produkty sektora wina przewożone luzem są bardziej narażone na nadużycia niż oznakowane produkty w butelkach wyposażonych w zamknięcia jednorazowe. W związku z tym przy tego rodzaju przesyłkach powinno być wymagane uprzednie poinformowanie właściwego organu w miejscu załadunku o szczegółach zawartych w dokumencie towarzyszącym, chyba że stosuje się system informatyczny umożliwiający właściwemu organowi uzyskanie tych informacji w miejscu rozładunku.
- (19) W celu ułatwienia właściwym organom kontroli przewozu przesyłek produktów pochodzących z państw trzecich, dopuszczonych do swobodnego obrotu, lub produktów pochodzących z Unii, które zostały najpierw wywiezione, a następnie ponownie przywiezione do Unii, w dokumentach towarzyszących przesyłkom tego rodzaju produktów po dopuszczeniu do swobodnego obrotu powinno być wymagane odniesienie do dokumentów wykorzystanych do celów dopuszczenia do swobodnego obrotu lub, w przypadku produktów pochodzących z Unii, do dokumentu towarzyszącego wydanego do celów pierwotnej przesyłki lub innego zaakceptowanego dokumentu potwierdzającego pochodzenie produktów.
- (20) Ze względu na pewność prawa należy ustanowić zasady w celu zharmonizowania działań, które mają zostać podjęte przez odbiorcę w przypadku odmowy przyjęcia produktu przewożonego na podstawie dokumentu towarzyszącego oraz określenia, na podstawie którego dokumentu towarzyszącego produkt może być później transportowany.
- (21) W przypadku gdy właściwy organ stwierdzi lub ma uzasadnione podstawy, by podejrzewać, że doszło do poważnego naruszenia przez wysyłającego przepisów unijnych i krajowych w sektorze wina w odniesieniu do przewozu produktów sektora wina na podstawie dokumentów towarzyszących lub w odniesieniu do warunków produkcji lub składu takich produktów, jak i z myślą o umożliwieniu właściwym organom monitorowania późniejszego przewozu lub podejmowanie decyzji w sprawie wykorzystania danego produktu w przyszłości, należy ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące procedury, która może być wymagana przez właściwe organy w odniesieniu do dokumentów towarzyszących oraz wymiany informacji i wzajemnej pomocy między właściwymi organami w takich sytuacjach.
- (22) Aby zapewnić skutek odstrasżający lub przywrócić legalność w przypadku naruszeń dotyczących dokumentów towarzyszących przewozowi produktów sektora wina, które nie są poważnymi naruszeniami, należy ustanowić przepisy umożliwiające właściwemu organowi, który wykrył nieprawidłowości, podjęcie odpowiednich działań w celu uregulowania takiego przewozu lub wprowadzenie proporcjonalnych środków w związku z nieprawidłowościami, w tym zakazu wprowadzania do obrotu przedmiotowych produktów, oraz poinformowanie właściwego organu w miejscu załadunku.
- (23) W trosce o pewność prawa właściwe jest, aby obowiązywały przepisy dotyczące przypadków siły wyższej lub nieprzewidzianych zdarzeń w trakcie transportu, tak aby przewoźnik wiedział, co jest niezbędne do uregulowania danego przewozu.
- (24) Art. 90 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 stanowi, że przywożonym produktom sektora wina objętym tym artykułem musi towarzyszyć zaświadczenie sporządzone przez właściwy organ w kraju pochodzenia produktu oraz sprawozdanie z analiz opracowane przez podmiot lub służby wyznaczone przez państwo trzecie pochodzenia produktu. W celu zmniejszenia liczby dokumentów wymaganych przy przywozie do Unii oraz w celu ułatwienia przeprowadzania kontroli właściwym organom państw członkowskich, zaświadczenia i sprawozdania z analiz powinny zostać połączone w ramach jednego dokumentu – VI-1. Z myślą o zapewnieniu pewności prawa i ułatwień w handlu należy wprowadzić przepisy sprawiające, że taki dokument będzie traktowany jako dokument potwierdzający właściwości produktu sektora wina, rok zbiorów lub odmiany (odmiany) winorośli, lub chronioną nazwę pochodzenia (ChNP) lub chronione oznaczenie geograficzne (ChOG).
- (25) Ze względu na harmonizację i zmniejszanie obciążeń administracyjnych zarówno z myślą o podmiotach, jak i o państwach członkowskich, odstępstwa od obowiązku przedstawienia dokumentu VI-1 dla produktów sektora wina, które są przywożone do Unii, powinny zostać dostosowane do zwolnień mających zastosowanie do dokumentów towarzyszących przewozom produktów sektora wina po ich dopuszczeniu do swobodnego obrotu w obrębie Unii, do unijnego systemu zwolnień celnych określonego w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1186/2009 ⁽¹²⁾ i do zwolnień wynikających z konkretnych konwencji o stosunkach dyplomatycznych zawartych z państwami trzecimi.
- (26) Aby umożliwić właściwym organom państw członkowskich stosowanie zharmonizowanych procedur i tego samego rodzaju dokumentu bez względu na państwo członkowskie przeznaczenia przywożonych produktów, należy wprowadzić wzór dokumentu VI-1 i jego wyciągu, dokumentu VI-2, a także szczegóły dotyczące procedury, która ma być stosowana do ich wydawania.
- (27) Należy ustalić zasady dotyczące stosowania dokumentu VI-1 i wyciągu VI-2, aby zagwarantować, że wszystkie zainteresowane strony będą dopuszczać przesyłkę do swobodnego obrotu zgodnie z taką samą procedurą. Biorąc pod uwagę praktyki handlowe, należy wyraźnie podkreślić, że w przypadku dzielenia jednej partii wina na mniejsze właściwe organy powinny być uprawnione do zlecenia sporządzenia pod ich nadzorem wyciągów z dokumentu VI-1, które towarzyszyć będą każdej nowej partii produktu powstałej na skutek podziału.

- (28) Aby ułatwić wymianę handlową i uprościć przywozy pośrednie, należy ustanowić przepisy określające przypadki, w których nie są wymagane dalsze analizy w odniesieniu do przywozu z państw trzecich innych niż państwo pochodzenia produktu sektora wina.
- (29) W celu uwzględnienia specyfiki konkretnych win, takich jak wina likierowe i wina wzmocnione do destylacji, jak również win z oznaczeniem geograficznym, należy ustanowić przepisy w odniesieniu do wykorzystania dokumentu VI-1 do przesyłek takich win. W celu zmniejszenia obciążeń spoczywających na eksporterach i organach władz przedstawienie dokumentu VI-1 powinno być wystarczającym poświadczeniem oznaczenia geograficznego lub pochodzenia winnego alkoholu dodanego do win likierowych lub win wzmocnionych do destylacji, o ile spełnione są określone warunki.
- (30) W celu ułatwienia wymiany handlowej z państwami trzecimi, które zawarły z Unią Europejską umowy zawierające klauzule dotyczące bliższej współpracy w zakresie zapobiegania nadużyciom i które utrzymują dobre stosunki handlowe z Unią, należy upoważnić producentów z tych państw do samodzielnego wystawiania dokumentów VI-1 i uznawać te dokumenty za dokumenty wydane przez właściwe organy państw trzecich lub instytucje albo służby wyznaczone przez państwa trzecie, o których mowa w art. 90 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, w sposób podobny do tego, który jest już dozwolony w przypadku win pochodzących z Unii.
- (31) Biorąc pod uwagę rozwój systemów komputerowych w sektorze wina oraz w celu ułatwienia monitorowania transportu i kontroli produktów sektora wina, należy również zezwolić na wykorzystanie systemów komputerowych i wydawanie dokumentów elektronicznych przez właściwe organy państw trzecich lub bezpośrednio przez podmioty w państwach trzecich pod nadzorem właściwych organów. Niemniej jednak wykorzystanie systemów komputerowych powinno być uzależnione od przestrzegania pewnych minimalnych warunków i uznania przez Unię, że system kontroli ustanowiony w państwie trzecim zapewnia wystarczające gwarancje co do charakteru, pochodzenia oraz identyfikowalności produktów sektora wina przywożonych do Unii z tego państwa trzeciego. W związku z tym konieczne jest określenie tych minimalnych warunków. W celu uproszczenia i przyspieszenia procedur zarówno dla podmiotów, jak i właściwych organów upoważnionych do wydawania wyciągów VI-2, należy zezwolić organom państw członkowskich na wydawanie takich wyciągów za pomocą systemów komputerowych, zgodnie z procedurami, które mają zostać przez nie ustalone.
- (32) Zgodnie z art. 147 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 osoby fizyczne lub osoby prawne, które przechowują produkty sektora wina, są zobowiązane do prowadzenia rejestru przychodów i rozchodów w odniesieniu do tych produktów. Jednak w przypadku niektórych podmiotów, których zasoby lub sprzedaż nie przekraczają określonych progów, lub które sprzedają produkty jedynie na terenie własnych zakładów, prowadzenie ewidencji stanowiłoby nieproporcjonalne obciążenie. Dlatego te podmioty powinny być zwolnione z tego obowiązku. Do celów przejrzystości i kontroli państwa członkowskie powinny prowadzić wykaz podmiotów mających obowiązek prowadzenia rejestru przychodów i rozchodów. Ponadto w celu zapewnienia identyfikowalności i monitorowania przemieszczania i przechowywania produktów sektora wina należy ustanowić zasady dotyczące potrzeby stworzenia osobnego rejestru dla każdego przedsiębiorstwa, jak również informacji na temat sposobu prowadzenia takich rejestrów oraz tego, jakie rodzaje działalności należy wpisywać do rejestru.
- (33) W niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić wspólne zasady mające zastosowanie do wszystkich podmiotów. W celu ułatwienia kontroli państwa członkowskie powinny jednak móc ustanowić dodatkowe przepisy dotyczące objętych rejestracją informacji na temat niektórych produktów lub działań, które mają zostać wpisane do rejestru, oraz wymagać od podmiotów powiadamiania o niektórych rodzajach obróbki, które mają być wpisywane do rejestru. Jednak ze względu na fakt, że takie powiadomienia mogłyby powodować nieproporcjonalne obciążenia administracyjne dla niektórych podmiotów, uzasadnione jest, aby ograniczyć możliwość nakładania przez państwa członkowskie wymogu składania takich powiadomień.
- (34) Aby ułatwić gromadzenie danych z zakresu informacji o rynku na potrzeby monitorowania rynku i zarządzania nim, przy jednoczesnym ograniczeniu obciążeń administracyjnych, należy ustanowić przepisy, które zapewnią, by deklaracje dotyczące produkcji oraz stanu zapasów były składane przez zainteresowane podmioty mające siedzibę w państwach członkowskich, które mają obowiązek prowadzenia rejestru winnic. Państwa członkowskie, które nie są zobowiązane do prowadzenia rejestru winnic, powinny jednak mieć możliwość domagania się takiej deklaracji. W celu uniknięcia powielania danych państwa członkowskie, które wprowadziły rejestr winnic zawierający corocznie aktualizowane informacje dotyczące obszaru upraw winorośli w odniesieniu do każdego plantatora winorośli, powinny mieć możliwość zwolnienia przedsiębiorców z deklarowania powierzchni w deklaracjach produkcji.
- (35) W celu poprawy identyfikowalności oraz zarządzania rynkiem państwom członkowskim należy zezwolić na gromadzenie dodatkowych danych dotyczących produkcji winogron i moszczu winogronowego przeznaczonych do produkcji wina. W tym celu państwom członkowskim należy zezwolić na wymaganie deklaracji zbiorów.

- (36) W celu poprawy identyfikowalności oraz zarządzania rynkiem państwom członkowskim należy zezwolić na gromadzenie danych na temat działań, które mogą mieć miejsce między datą rzeczywistego zbioru a datami składania deklaracji zbiorów i produkcji dotyczących przetwarzania lub wprowadzania do obrotu zebranych winogron i pochodzących z nich moszczu oraz soku winogronowego.
- (37) W celu poprawy przejrzystości i zarządzania rynkiem przepisy ustanowione w niniejszym rozporządzeniu nie powinny utrudniać państwom członkowskim zwracania się o bardziej wyczerpujące informacje. Ponadto w przypadku braku produkcji lub zapasów państwom członkowskim należy zezwolić na zwolnienie podmiotów z obowiązku składania deklaracji.
- (38) Do celów art. 89 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 należy ustanowić jednolite zasady dotyczące kontroli, które mają zostać przeprowadzone w odniesieniu do rynku wewnętrznego. W związku z tym organy odpowiedzialne za monitorowanie przechowywania i wprowadzania do obrotu produktów sektora wina powinny dysponować narzędziami niezbędnymi do przeprowadzania skutecznych kontroli, zgodnie z jednolitymi zasadami mającymi zastosowanie w całej Unii, w odniesieniu do potencjału produkcyjnego, rejestru winnic, dokumentów towarzyszących, certyfikacji oraz rejestru przychodów i rozchodów.
- (39) W celu zagwarantowania sprawnego funkcjonowania kontroli i pobierania próbek winogron i produktów sektora wina należy przyjąć przepisy mające na celu powstrzymanie stron podlegających kontroli przed zakłócaniem tych kontroli oraz zobowiązanie tych stron do ułatwiania pobierania próbek i przekazywania informacji wymaganych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
- (40) Z myślą o zapewnieniu państwom członkowskim skutecznych narzędzi, które pozwolą ograniczyć ryzyko popełniania oszustw związanych z produkcją wina, ustanowiona została analityczna baza danych izotopowych, o której mowa w art. 89 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013. Została ona stworzona w europejskim ośrodku referencyjnym ds. kontroli w sektorze wina, który nią zarządza i który został ustanowiony w ramach Wspólnego Centrum Badawczego. Zastosowanie metod referencyjnych analizy izotopowej zapewnia skuteczne kontrole wzbogacania produktów sektora wina lub pozwala wykryć, czy do takich produktów dodano wodę. Obok innych technik analitycznych analityczna baza danych izotopowych pomaga w sprawdzaniu, czy produkty sektora wina są zgodne z pochodzeniem i odmianami wskazanymi w deklaracji. W tym celu należy ustanowić przepisy umożliwiające zastosowanie metod referencyjnych analizy izotopowej oraz prowadzenie i aktualizację bazy danych analitycznych.
- (41) Państwa członkowskie powinny zapewnić skuteczność pracy organów odpowiedzialnych za kontrole w sektorze wina. W związku z tym kontrole powinny być koordynowane między właściwymi organami w państwach członkowskich, w sytuacji gdy za kontrole w sektorze wina odpowiada wiele różnych organów, a państwa członkowskie powinny wyznaczyć pojedynczy organ odpowiedzialny za komunikację między nimi a Komisją.
- (42) Aby ułatwić przeprowadzanie kontroli w całej Unii, państwa członkowskie powinny podjąć działania niezbędne do zapewnienia, by personel właściwych organów posiadał kompetencje w zakresie prowadzenia dochodzeń właściwe dla zagwarantowania przestrzegania przepisów.
- (43) W celu zapewnienia identyfikowalności produktów sektora wina i zgodności z unijnymi przepisami odnoszącymi się do sektora wina należy utrzymać koordynację kontroli i dostępu do informacji dla właściwych organów w sektorze wina. Aby w pełni zrealizować to skoordynowane podejście, różne organy zaangażowane w kontrole produktów sektora wina objętych akcyzą powinny mieć dostęp do informacji na temat przewożenia tych produktów na podstawie dyrektywy 2008/118/WE i rozporządzenia (WE) nr 684/2009. W tym celu wskazane jest uwzględnienie skomputeryzowanego systemu przepływu produktów objętych podatkiem akcyzowym i nadzoru nad nimi ustanowiony decyzją nr 1152/2003/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹³⁾.
- (44) Współzależność rynków sektora wina oraz handlu między państwami członkowskimi i państwami trzecimi wymaga ścisłej współpracy między różnymi organami odpowiedzialnymi za kontrole. W celu skutecznej współpracy między państwami członkowskimi w zakresie stosowania przepisów w sektorze wina właściwe organy państw członkowskich powinny być w stanie komunikować się z właściwymi organami innego państwa członkowskiego. W tym celu należy ustanowić zasady regulujące wzajemną pomoc na żądanie. W celu uproszczenia zarządzania wydatkami związanymi z pobieraniem i wysyłaniem próbek, ich analizą i badaniami organoleptycznymi oraz korzystaniem z usług specjalisty powinna zostać ustanowiona zasada, że tego rodzaju wydatki ponosi właściwy organ państwa członkowskiego zlecający pobieranie próbek lub zamawiający usługi eksperta.
- (45) Aby zwiększyć skuteczność wzajemnej pomocy właściwych organów, niniejsze rozporządzenie powinno zawierać przepis dotyczący mocy wiążącej wyników kontroli przeprowadzonych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie, w którym przeprowadzono kontrolę.

- (46) W celu skutecznego zwalczania oszustw, aby uniknąć poważnego ryzyka nadużyć finansowych lub aby podjąć odpowiednie działania w przypadku podejrzenia lub wykrycia niezgodności produktów sektora wina z unijnymi przepisami, instytucje łącznikowe odnośnych państw członkowskich powinny mieć możliwość powiadamiania się wzajemnie o takich przypadkach. W tym celu zainteresowane państwa członkowskie powinny korzystać z systemów informatycznych udostępnianych przez Komisję.
- (47) Art. 64 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 przewiduje kary administracyjne w przypadkach niezgodności w odniesieniu do kryteriów kwalifikowalności, zobowiązań lub innych obowiązków wynikających ze stosowania sektorowego prawodawstwa rolnego. Na podstawie art. 71 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 należy ustanowić kary administracyjne w odniesieniu do nasadzeń bez zezwolenia. W celu zapewnienia odstrasżającego skutku państwa członkowskie powinny móc stopniować te kary, w zależności od wartości handlowej win wytwarzanych w odnośnych winnicach. Minimalna wysokość tych kar powinna odpowiadać średniemu rocznemu dochodowi z hektara obszaru uprawy winorośli na poziomie Unii, mierzonemu jako marża brutto na hektar obszaru uprawy winorośli. Należy stopniować kary, począwszy od tej wartości minimalnej, w zależności od tego, jak długo trwało nieprzestrzeganie przepisów. Państwa członkowskie powinny również mieć możliwość stosowania wyższych kar minimalnych wobec producentów na danym obszarze, w przypadku gdy minimalne wartości ustalone na szczeblu unijnym kształtują się poniżej szacowanego średniego rocznego dochodu z hektara danego obszaru. Takie zwiększenie minimalnej wartości kary powinno być proporcjonalne do szacunkowego średniego rocznego dochodu z hektara w odniesieniu do obszaru, na którym znajduje się niedozwolona uprawa winorośli.
- (48) Z uwagi na potrzebę zapewnienia szybkiej i skutecznej ochrony konsumentów kluczowe znaczenie ma zapewnienie możliwości zawieszenia stosowania dokumentów towarzyszących i procedur certyfikacyjnych przez podmioty, których działalność została uznana za niezgodną z unijnymi przepisami w zakresie produkcji lub transportu produktów sektora wina lub stosowania uproszczonych przepisów albo elektronicznych procedur dotyczących przywozu w przypadku wystąpienia oszustw lub zagrożenia dla zdrowia konsumentów, lub co do których istnieje podejrzenie niezgodności z tymi unijnymi przepisami.
- (49) W celu zapewnienia skutecznego stosowania niniejszego rozporządzenia oraz właściwego monitorowania rynku wina należy ustanowić kary ze skutkiem odstrasżającym, które mają być stosowane przez państwa członkowskie w zależności od dotkliwości i powtarzalności nieprzestrzegania przepisów w przypadku niespełniania obowiązków prowadzenia rejestru przychodów i rozchodów, składania deklaracji lub przesyłania powiadomień.
- (50) W celu zapewnienia równego traktowania podmiotów należy ustanowić zasady dotyczące przypadków oczywistych błędów oraz wyjątkowych okoliczności.
- (51) Zgodnie z art. 223 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 należy ustanowić przepisy w sprawie powiadomień przekazywanych Komisji przez państwa członkowskie. W tym celu należy określić charakter i rodzaj informacji, które mają być przekazywane, oraz warunków publikowania informacji.
- (52) W celu ułatwienia kontroli dokumentów przywozu produktów sektora wina wydanych przez państwa trzecie Komisja powinna sporządzić i opublikować wykaz właściwych organów, wyznaczonych instytucji lub służb i upoważnionych producentów wina zgłoszonych przez państwa trzecie do celów sporządzania takich dokumentów. W celu ułatwienia komunikacji i przesyłania żądania pomocy między państwami członkowskimi a Komisją, z jednej strony, a państwami trzecimi, z drugiej strony, Komisja powinna również podać do publicznej wiadomości, która instytucja jest instytucją łącznikową wyznaczoną w każdym z państw trzecich do kontaktowania się z Komisją i państwami członkowskimi.
- (53) W celu zapewnienia odpowiedniej jakości produktów sektora wina należy ustanowić przepisy dotyczące wprowadzenia w życie zakazu nadmiernego tłoczenia winogron. Weryfikacja prawidłowego stosowania tego zakazu wymaga odpowiedniego monitorowania produktów ubocznych powstałych w wyniku produkcji wina i ich ostatecznego wykorzystania. W tym celu powinny zostać ustalone zasady dotyczące minimalnej zawartości alkoholu w produktach ubocznych po wytlóczeniu winogron, jak również warunków obowiązkowego usuwania produktów ubocznych znajdujących się w posiadaniu osób fizycznych, osób prawnych lub grup osób, pod nadzorem właściwych organów państw członkowskich. Ponieważ warunki te są bezpośrednio związane z procesem produkcji wina, powinny one zostać umieszczone w wykazie wraz z praktykami enologicznymi i ograniczeniami dotyczącymi produkcji wina określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 606/2009. Należy zatem odpowiednio zmienić wspomniane rozporządzenie.
- (54) W trosce o jasność i pewność prawa należy skreślić przepisy rozporządzenia (WE) nr 555/2008, (WE) nr 606/2009 i (WE) nr 607/2009, które zostaną zastąpione niniejszym rozporządzeniem i rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2018/274. Z tego samego powodu rozporządzenie (WE) nr 436/2009 i rozporządzenie delegowane (UE) 2015/560 powinny zostać uchylone,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY WPROWADZAJĄCE

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się przepisy uzupełniające rozporządzenia, odpowiednio, (UE) nr 1306/2013 i (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do:

- a) systemu zezwoleń na nasadzenia winorośli;
- b) rejestru winnic;
- c) uznawanych dokumentów towarzyszących, certyfikacji i przepisów dotyczących przywozu wina;
- d) rejestru przychodów i rozchodów;
- e) obowiązkowych deklaracji;
- f) kontroli i analitycznej bazy danych izotopowych;
- g) właściwych organów i ich wzajemnej pomocy;
- h) kar;
- i) powiadomień i publikacji zgłoszonych informacji.

Artykuł 2

Definicje

1. Dla celów niniejszego rozporządzenia i rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/274 stosuje się następujące definicje:

- a) „plantator winorośli” oznacza osobę fizyczną lub prawną bądź grupę osób fizycznych lub prawnych, bez względu na status prawny takiej grupy i jej członków w świetle prawa krajowego, których gospodarstwo znajduje się na terytorium Unii w rozumieniu art. 52 Traktatu o Unii Europejskiej w związku z art. 355 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, oraz które posiadają obszar upraw winorośli, jeżeli produkt pochodzący z tego obszaru jest wykorzystywany do komercyjnej produkcji produktów sektora wina lub obszar ten jest objęty zwolnieniami do celów doświadczalnych lub związanych z przeznaczeniem na szkółki szczepów, o których mowa w art. 3 ust. 2 niniejszego rozporządzenia;
- b) „produkty sektora wina” oznaczają produkty wymienione w części XII załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, z wyłączeniem octu winnego objętego kodami CN 2209 00 11 i 2209 00 19;
- c) „działka winnicy” oznacza działkę rolną zgodnie z definicją w art. 67 ust. 4 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 obsadzoną winoroślą przeznaczoną do komercyjnego wytwarzania produktów sektora wina lub objętą zwolnieniami do celów doświadczalnych, lub w związku z przeznaczeniem na szkółki szczepów, o których mowa w art. 3 ust. 2 niniejszego rozporządzenia;
- d) „opuszczony obszar uprawy” oznacza obszar uprawy winorośli, który od ponad pięciu lat winiarskich nie jest już regularnie uprawiany w celu otrzymania zbywalnego produktu, bez uszczerbku dla przypadków szczególnych określonych przez państwa członkowskie, których karczowanie nie upoważnia już producenta do otrzymania zezwolenia na nowe nasadzenia zgodnie z art. 66 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013;
- e) „podmiot dokonujący zbiorów” oznacza osobę fizyczną lub prawną bądź grupę takich osób, bez względu na status prawny takiej grupy i jej członków w świetle prawa krajowego, które dokonują zbioru winogron pochodzących z obszaru, na którym zostały one nasadzone w celu prowadzenia sprzedaży tych winogron do produkcji produktów sektora wina przez strony trzecie lub w celu przetworzenia ich na produkty sektora wina w swoim gospodarstwie, lub zlecenia ich przetworzenia w swoim gospodarstwie w celach komercyjnych;
- f) „przetwórcą” oznacza osobę fizyczną lub prawną bądź grupę takich osób, bez względu na status prawny takiej grupy i jej członków w świetle prawa krajowego, przez które lub w imieniu których przetwarzane jest wino, w wyniku czego powstaje wino, wino likierowe, wino musujące i gazowane wino półmusujące, gazowane wino musujące i wino półmusujące, gatunkowe wino musujące lub aromatyczne gatunkowe wino musujące;

- g) „sprzedawca detaliczny” oznacza osobę fizyczną lub prawną bądź grupę takich osób, bez względu na status prawny takiej grupy i jej członków w świetle prawa krajowego, których działalność gospodarcza obejmuje bezpośrednią sprzedaż konsumentom wina i moszczu winogronowego w małych ilościach, które określają poszczególne państwa członkowskie, mając na uwadze szczególne cechy handlu i dystrybucji, ale z wyłączeniem osób, które wykorzystują piwnice wyposażone do składowania wina lub urządzenia do butelkowania wina w znacznych ilościach, oraz osób, które zajmują się sprzedażą obwoźną wina przewożonego luzem;
- h) „butelkowanie” oznacza umieszczanie wina jako produktu końcowego w pojemnikach o pojemności nie przekraczającej 60 litrów, do celów handlowych;
- i) „podmiot dokonujący butelkowania” oznacza osobę fizyczną lub prawną bądź grupę takich osób, bez względu na status prawny takiej grupy i jej członków w świetle prawa krajowego, które butelkują wino lub w imieniu którego przeprowadzane jest butelkowanie wina;
- j) „handlowiec” oznacza osobę fizyczną lub prawną bądź grupę takich osób, bez względu na status prawny takiej grupy i jej członków w świetle prawa krajowego, które nie są konsumentami prywatnymi ani sprzedawcami detalicznymi, które posiadają zapasy produktów sektora wina w celach komercyjnych lub zajmują się handlem nimi i ewentualnie je butelkują, z wyjątkiem gorzelni;
- k) „rok winiarski” oznacza rok gospodarczy dla sektora wina, o którym mowa w art. 6 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

2. Do celów rozdziałów IV–VIII niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem art. 47, oraz rozdziałów IV–VII rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/274 „producent” oznacza osobę fizyczną lub prawną bądź grupę takich osób, bez względu na status prawny takiej grupy i jej członków w świetle prawa krajowego, które same przetwarzają świeże winogrona, moszcz winogronowy lub młode wino w trakcie fermentacji na wino lub moszcz do celów handlowych lub w imieniu których są one przetwarzane.

3. Do celów art. 10 ust. 1 „drobny producent” oznacza producenta, który wytwarza średnio mniej niż 1 000 hl wina na rok winiarski, opierając się na średniej rocznej produkcji z co najmniej trzech kolejnych lat winiarskich.

Państwa członkowskie mogą postanowić, że definicja „drobnego producenta” nie obejmuje tych producentów, którzy kupują świeże winogrona, moszcz lub młode wino w trakcie fermentacji w celu przetworzenia ich na wino.

ROZDZIAŁ II

SYSTEM ZEZWOLEŃ NA NASADZENIA WINOROŚLI

Artykuł 3

Obszary wyłączone z systemu zezwoleń na nasadzenia winorośli

1. System zezwoleń na nasadzenia winorośli, ustanowiony w części II tytuł I rozdział III rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, nie ma zastosowania do nasadzenia lub ponownego nasadzania na obszarach, o których mowa w art. 62 ust. 4 tego rozporządzenia, spełniających odpowiednie warunki określone w ust. 2, 3 i 4 niniejszego artykułu.
2. Nasadzenie lub ponowne nasadzanie na obszarach przeznaczonych do celów doświadczalnych lub na szkółki szczepów podlega obowiązkowi uprzedniego powiadomienia o tym właściwych organów. Powiadomienie zawiera wszystkie istotne informacje w odniesieniu do tych obszarów oraz informacje o okresie, w jakim będzie trwało doświadczenie lub w jakim będzie trwała produkcja w szkółkach szczepów. O przedłużeniu takich okresów należy również powiadomić właściwe organy.

W przypadku gdy nie ma ryzyka wystąpienia zakłóceń na rynku, państwa członkowskie mogą zdecydować, że w okresach, o których mowa w akapicie pierwszym, winogrona produkowane na tych obszarach, a także produkty sektora wina otrzymane z takich winogron mogą być wprowadzane do obrotu. Na koniec takich okresów dany producent musi albo:

- a) uzyskać zezwolenie zgodnie z art. 64 lub 68 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do danego obszaru, tak aby winogrona produkowane na tym obszarze oraz produkty sektora wina otrzymane z tych winogron mogły być wprowadzone do obrotu; lub
- b) wykarczować taki obszar na własny koszt zgodnie z art. 71 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

Obszary przeznaczone do celów doświadczalnych lub na szkółki szczepów, które zostały nasadzone przed dniem 1 stycznia 2016 r. w następstwie przyznania nowych praw do nasadzeń, nadal spełniają po tej dacie wszelkie warunki określone dla korzystania z takich praw do końca okresu trwania doświadczenia lub produkcji w szkółkach szczepów, na które zostały one przyznane. Po upływie tych terminów mają zastosowanie przepisy określone w akapicie pierwszym i drugim.

3. Nasadzenie lub ponowne nasadzanie na obszarach, z których wino lub produkty sektora wina przeznaczone są wyłącznie do spożycia w gospodarstwie domowym plantatora winorośli, podlega następującym warunkom:

- a) obszar taki nie przekracza 0,1 ha;
- b) dany plantator winorośli nie zajmuje się komercyjną produkcją wina ani komercyjną produkcją innych produktów sektora wina.

Dla celów niniejszego ustępu państwa członkowskie mogą uważać niektóre organizacje nieprowadzące działalności handlowej za równoważne gospodarstwom domowym plantatora.

Państwa członkowskie mogą zdecydować, aby nasadzenia, o których mowa w akapicie pierwszym, podlegały powiadomieniu.

4. Producent, który utracił pewien obszar uprawy winorośli w związku z obowiązkowym zakupem, prowadzonym w interesie publicznym na mocy prawa krajowego, jest uprawniony do nasadzenia nowego obszaru, pod warunkiem że taki nowo nasadzony obszar nie przekracza 105 % czystego zbioru w obszarze utraconym. Nowo nasadzony obszar jest rejestrowany w rejestrze winnic.

5. Karczowanie obszarów korzystających ze zwolnienia, o którym mowa w ust. 2 i 3, nie uprawnia do otrzymania zezwolenia na ponowne nasadzenia na podstawie art. 66 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013. Takie zezwolenia przyznaje się jednak w przypadku karczowania obszarów nowo nasadzonych w ramach zwolnienia, o którym mowa w ust. 4.

Artykuł 4

Kryteria przyznawania zezwoleń

1. W przypadku gdy państwa członkowskie stosują kryterium kwalifikowalności ustanowione w art. 64 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, mają zastosowanie przepisy określone w sekcji A załącznika I do niniejszego rozporządzenia.

Państwa członkowskie mogą również zastosować dodatkowe obiektywne i niedyskryminacyjne kryterium wymagające, by wniosek nie pociągał za sobą ryzyka przywłaszczenia renomy konkretnych chronionych oznaczeń geograficznych — na zasadzie domniemania —, chyba że władze publiczne dowiodą, że takie ryzyko istnieje.

Zasady stosowania tego dodatkowego kryterium określone są w sekcji B załącznika I.

2. Jeżeli państwa członkowskie przy udzielaniu zezwoleń na nowe nasadzenia zdecydują się zastosować jedno lub więcej z kryteriów kwalifikowalności, o których mowa w art. 64 ust. 1 lit. a)–c) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, oraz dodatkowe kryterium, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, mogą one stosować takie kryteria na poziomie krajowym lub na niższym poziomie terytorialnym.

3. W przypadku gdy państwa członkowskie stosują jedno lub więcej z kryteriów kwalifikowalności, o których mowa w art. 64 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, mają zastosowanie przepisy określone w sekcjach A–H załącznika II do niniejszego rozporządzenia.

Państwa członkowskie mogą również stosować dodatkowe obiektywne i niedyskryminujące kryteria dotyczące uprzedniego postępowania producenta oraz organizacji nienastawionych na zysk i służących celom społecznym, które otrzymały grunty skonfiskowane w związku z aktami terroryzmu lub innego rodzaju działalnością przestępczą. Zasady stosowania tych dodatkowych kryteriów określono w sekcji I załącznika II.

4. Jeżeli państwa członkowskie przy udzielaniu zezwoleń na nowe nasadzenia zdecydują się zastosować jedno lub więcej z kryteriów pierwszeństwa, o których mowa w art. 64 ust. 2 lit. a)–h) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, oraz dodatkowe kryteria, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, mogą one stosować takie kryteria jednakowo na poziomie krajowym lub w różnym stopniu w różnych obszarach danego państwa członkowskiego.

5. Stosowanie jednego lub kilku kryteriów wymienionych w art. 64 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 jako kryteriów kwalifikowalności na jednym z poziomów geograficznych, o których mowa w art. 63 ust. 2, uznaje się za należycie uzasadnione do celów art. 64 ust. 1 lit. d) tego rozporządzenia, jeżeli stosowanie to ma na celu zaradzenie konkretnym problemom sektora uprawy winorośli na danym poziomie geograficznym, które można rozwiązać jedynie za pomocą takiego ograniczenia.

6. Nie naruszając przepisów ustanowionych w załącznikach I oraz II w odniesieniu do szczegółowych kryteriów kwalifikowalności i kryteriów pierwszeństwa, państwa członkowskie przyjmują dodatkowe środki, jeśli to konieczne, w celu uniknięcia sytuacji, w których ubiegający się o zezwolenia obchodziliby kryteria kwalifikowalności i kryteria pierwszeństwa zawarte w tych załącznikach.

Artykuł 5

Zezwolenia na przewidywane ponowne nasadzenie

Państwa członkowskie mogą uzależnić od złożenia zabezpieczenia udzielanie zezwoleń producentom prowadzącym karczowanie obszaru nasadzonego winoroślą zgodnie z art. 66 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

W każdym przypadku, jeżeli karczowanie nie jest przeprowadzone przez producentów do końca czwartego roku od dnia, w którym nowe winorośle zostały nasadzone, w odniesieniu do obszaru, który nie został wykarczowany, stosuje się art. 71 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

Artykuł 6

Ograniczenia dotyczące ponownego nasadzenia

Państwa członkowskie mogą ograniczyć ponowne nasadzenia na podstawie art. 66 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, w przypadku gdy dany teren, który ma być ponownie nasadzony, znajduje się w obszarze dla którego wydawanie zezwoleń na nowe nasadzenia jest ograniczone zgodnie z art. 63 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, i pod warunkiem że decyzja jest uzasadniona potrzebą uniknięcia udokumentowanego ryzyka znacznej dewaluacji konkretnej chronionej nazwy pochodzenia (ChNP) lub konkretnego chronionego oznaczenia geograficznego (ChOG).

Ryzyko znacznej dewaluacji, o którym mowa w akapicie pierwszym, nie występuje w przypadku gdy:

- a) dany teren, który ma być ponownie nasadzony, znajduje się w tym samym obszarze chronionej nazwy pochodzenia (ChNP) lub chronionego oznaczenia geograficznego (ChOG) co obszar wykarczowany, a ponowne nasadzenie winoroślą jest zgodne z tą samą specyfikacją chronionej nazwy pochodzenia ChNP lub ChOG co obszar wykarczowany;
- b) celem ponownego nasadzenia jest produkcja win nieposiadających oznaczenia geograficznego, pod warunkiem że wnioskodawca podejmuje takie same zobowiązania, jak te ustanowione w pkt 2 sekcji A i B załącznika I do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do nowych nasadzeń.

ROZDZIAŁ III

REJESTR WINNIC

Artykuł 7

Minimum informacji, jakie należy ująć w rejestrze winnic

1. Do celów art. 145 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 w państwach członkowskich, które stosują system zezwoleń na nasadzenia winorośli, zaktualizowane informacje zawarte w rejestrze winnic zawierają co najmniej szczegółowe dane i specyfikacje określone w załącznikach III i IV do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do każdego plantatora winorośli.

2. Do celów art. 145 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 w państwach członkowskich, które nie wprowadzają systemu zezwoleń na nasadzenia winorośli, a które realizują jednak krajowe programy wsparcia na rzecz restrukturyzacji lub przekształcenia winnic, zaktualizowane informacje zawarte w rejestrze winnic zawierają co najmniej uproszczone szczegółowe dane i specyfikacje określone w załączniku III do niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ IV

DOKUMENTY TOWARZYSZĄCE I ZASADY MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO PRZYWOZU PRODUKTÓW SEKTORA WINA

SEKCJA I

DOKUMENTY TOWARZYSZĄCE DO CELÓW MONITOROWANIA I CERTYFIKACJI PRODUKTÓW SEKTORA WINA

Artykuł 8

Zasady ogólne

1. Do celów art. 147 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 przy każdej czynności przewozu produktów sektora wina między plantatorami winorośli, podmiotami dokonującymi zbiorów, producentami, przetwórcami, podmiotami dokonującymi butelkowania lub handlowcami, lub między nimi a sprzedawcami detalicznymi, wymagany jest dokument towarzyszący.

Podmioty, o których mowa w akapicie pierwszym, muszą być w stanie przedstawić właściwym organom dokument towarzyszący na każdym etapie przewozu.

2. Dokument towarzyszący może być wykorzystany wyłącznie do pojedynczego przewozu.

3. Państwa członkowskie sporządzają i aktualizują wykaz podmiotów, o których mowa w niniejszym artykule. W przypadku gdy taki wykaz lub rejestr został już utworzony do innych celów, może też być wykorzystywany na użytek niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 9

Zwolnienia

1. Na zasadzie odstępstwa od **art. 8** dokument towarzyszący nie jest wymagany:

- a) w przypadku przewożenia produktów sektora wina z winnic do zakładów produkcji wina, między dwoma pomieszczeniami tego samego przedsiębiorstwa lub między pomieszczeniami należącymi do grupy producentów, kiedy nie następuje zmiana właściciela, pod warunkiem że transportu dokonuje się na potrzeby produkcji, przetwarzania, składowania lub butelkowania wina, całkowita odległość drogą nie przekracza 70 km i transport odbywa się wyłącznie na terytorium jednego państwa członkowskiego lub został zatwierdzony przez właściwe władze zainteresowanych państw członkowskich;
- b) w przypadku przewozu wyłoków winogronowych i drożdżowego osadu winiarskiego:
 - (i) przewożonych do destylarni lub zakładu produkcji octu winnego, jeżeli produktowi towarzyszy specyfikacja wysyłkowa producenta zgodna z warunkami określonymi przez właściwe organy państwa członkowskiego, w którym rozpoczyna się przewóz, lub
 - (ii) w przypadku gdy przewozu dokonuje się w celu wycofania produktu z procesu produkcji wina lub z innego procesu przetwarzania winogron, pod nadzorem właściwych organów, jak przewidziano w art. 14 ust. 1) lit. b) pkt (vii) i art. 18 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/274;
- c) w przypadku soku winogronowego i moszczu, objętych kodami CN 2009 61 i 2009 69, dostarczanych podmiotom, które nie biorą udziału w produkcji wina, jeżeli produktowi towarzyszy dokument handlowy;
- d) w przypadku produktów sektora wina wytwarzanych i transportowanych wyłącznie w obrębie terytorium państw członkowskich, które nie podlegają obowiązkowi prowadzenia rejestru winnic zgodnie z art. 145 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013;
- e) w przypadku wymienionych poniżej produktów sektora wina przewożonych wyłącznie w obrębie terytorium państwa członkowskiego w pojemnikach o pojemności nominalnej nie większej niż 60 litrów:
 - (i) w przypadku produktów sektora wina w oznaczonych etykietami pojemnikach o objętości nominalnej nie większej niż 10 litrów, wyposażonych w zamknięcia jednorazowe, jeżeli całkowita ilość transportowanych produktów nie przekracza:
 - 5 litrów lub 5 kilogramów w przypadku zagęszczonego moszczu winogronowego, rektyfikowanego lub nie,
 - 100 litrów w przypadku wszystkich innych produktów;

- (ii) w przypadku przewozu wina lub soku winogronowego przeznaczonego dla przedstawicielstw dyplomatycznych, konsulatów i podobnych instytucji w granicach przyznanych im zwolnień;
 - (iii) w przypadku przewozu wina lub soku winogronowego:
 - stanowiącego część majątku gospodarstwa domowego w ramach przeprowadzki i nieprzeznaczonego na sprzedaż,
 - znajdującego się na pokładzie statków, samolotów lub pociągów z przeznaczeniem do spożycia;
 - (iv) w przypadku przewozu wina, częściowo sfermentowanego wina, częściowo sfermentowanego moszczu winogronowego i moszczu winogronowego przez osoby prywatne z przeznaczeniem do bezpośredniego spożycia przez odbiorcę lub jego rodzinę, jeżeli przewożona ilość nie przekracza 30 litrów;
 - (v) w przypadku przewozu produktu przeznaczonego do przeprowadzania doświadczeń naukowych lub technicznych, jeżeli całkowita przewożona ilość nie przekracza jednego hektolitra;
 - (vi) w przypadku próbek handlowych;
 - (vii) w przypadku próbek przeznaczonych dla właściwego organu lub wyznaczonego laboratorium.
2. Jeżeli dokument towarzyszący nie jest wymagany, wysyłający muszą być w stanie w każdej chwili udowodnić poprawność wszelkich informacji zapisanych w ich rejestrze przychodów i rozchodów przewidzianym w rozdziale V lub w innych rejestrach wymaganych przez państwo członkowskie, w którym rozpoczęto przewóz.

Artykuł 10

Uznawane dokumenty towarzyszące

1. Właściwe organy uznają następujące dokumenty za dokumenty towarzyszące, pod warunkiem że spełniają one wymogi ustanowione w ust. 2–5 i w załączniku V:
- a) w przypadku produktów sektora wina wysyłanych wewnątrz państwa członkowskiego lub pomiędzy państwami członkowskimi, nie naruszając lit. b) niniejszego akapitu:
 - (i) jeden z dokumentów, o których mowa w art. 21 ust. 6 lub art. 26 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2008/118/WE w przypadku produktów przewożonych w ramach procedury zawieszenia poboru akcyzy na terytorium Unii, pod warunkiem że w zaznaczono w nim wyraźnie niepowtarzalny administracyjny numer ewidencyjny, o którym mowa w art. 21 ust. 3 tej dyrektywy („numer ARC”), został on sporządzony zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 684/2009⁽¹⁴⁾, a w przypadku gdy stosowany jest dokument, o którym mowa w art. 26 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2008/118/WE, wysyłający spełnia wymogi wynikające z ust. 1;
 - (ii) w przypadku produktów objętych akcyzą i przewożonych na obszarze Unii po dopuszczeniu do spożycia w państwie członkowskim, w którym rozpoczął się przewóz, uproszczony dokument towarzyszący, o którym mowa w art. 34 ust. 1 dyrektywy 2008/118/WE, sporządzony i stosowany zgodnie z rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 3649/92⁽¹⁵⁾;
 - (iii) w przypadku produktów sektora wina objętych akcyzą i wysyłanych przez drobnych producentów zgodnie z art. 40 dyrektywy 2008/118/WE i w przypadku produktów nieobjętych akcyzą, jeden z następujących dokumentów, sporządzony zgodnie z warunkami określonymi przez państwo członkowskie wysyłki:
 - jeżeli państwo członkowskie stosuje system informatyczny, wydruk sporządzonego w tym systemie dokumentu elektronicznego lub innego dokumentu handlowego, w którym wyraźnie zaznaczono specjalny administracyjny numer ewidencyjny („numer MVV”) przypisany do elektronicznego dokumentu administracyjnego przez ten system, pod warunkiem że dokument jest sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami krajowymi;
 - jeżeli państwo członkowskie nie stosuje systemu informatycznego, dokument administracyjny lub dokument handlowy zawierający numer MVV przyznawany przez właściwy organ, pod warunkiem że dokument i jego kopia są zatwierdzone zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu;
 - b) w przypadku produktów sektora wina wysyłanych do państwa trzeciego lub na terytorium, o którym mowa w art. 5 ust. 2 i 3 dyrektywy 2008/118/WE, jeden z dokumentów, o których mowa w lit. a) ppkt (i) lub (iii).

Dokumenty, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) ppkt (iii) tiret drugie, mogą być stosowane tylko do dnia 31 grudnia 2020 r.

2. Dokumenty, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a), muszą zawierać informacje, o których mowa w sekcji A załącznika V, lub umożliwiać właściwym organom uzyskanie dostępu do tych informacji.

Jeżeli te dokumenty zawierają numer ARC nadawany przez system komputerowy, o którym mowa w art. 21 ust. 2 dyrektywy 2008/118/WE, lub numer MVV nadawany przez system informatyczny ustanowiony przez państwo członkowskie wysyłki, o którym mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a) ppkt (iii) tiret pierwsze, informacje, o których mowa w sekcji A załącznika V do niniejszego rozporządzenia, muszą znajdować się w wykorzystywanym systemie.

3. Dokumenty, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a) ppkt (iii) tiret drugie, i ich kopie muszą przed wysyłką zostać zatwierdzone:

- a) za pomocą daty, podpisu urzędnika właściwego organu i pieczęci urzędowej naniesionej przez tego urzędnika; lub
- b) za pomocą daty, podpisu wysyłającego i naniesieniem przez niego, w stosownych przypadkach:
 - (i) specjalnej pieczęci zgodnej ze wzorem, o którym mowa w sekcji C załącznika V,
 - (ii) pieczęci wymaganej przez właściwe władze, lub
 - (iii) odcisku maszyny stemplującej zatwierdzonej przez właściwe władze.

Specjalna pieczęć lub pieczęć wymagana przez władze, o której mowa w lit. b), może być wcześniej nadrukowana na formularzach, jeżeli druk zostanie wykonany przez zatwierdzoną w tym celu drukarnię.

4. W przypadku produktów sektora wina przywożonych z państw trzecich dokument, o którym mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a) zawiera odniesienie do poświadczenia sporządzonego w państwie pochodzenia zgodnie z art. 20.

5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie mogą uznać inne dokumenty towarzyszące, w tym dokumenty sporządzone za pomocą procedury komputerowej, która w zamierzeniu ma upraszczać procedurę w odniesieniu do przewozu produktów sektora wina realizowanego wyłącznie w obrębie terytorium danego państwa członkowskiego oraz w sytuacji, gdy są one wywożone bezpośrednio z jego terytorium.

Artykuł 11

Poświadczenie pochodzenia lub miejsca pochodzenia, cech, roku zbiorów lub odmiany winorośli oraz ChNP lub ChOG

1. Dokumenty, o których mowa w art. 10 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) ppkt (i) oraz (iii), są uznawane za równoznaczne z poświadczeniem pochodzenia, jakości i cech produktu sektora wina, roku zbiorów lub odmiany lub odmian winorośli, z których jest produkowany, oraz, w stosownych przypadkach, ChNP lub ChOG. W tym celu wysyłający lub osoba działająca w imieniu wysyłającego muszą podać w polu 17 1 tych dokumentów odpowiednie informacje określone w części I załącznika VI.

2. Wysyłający potwierdza prawidłowość informacji wymaganych na podstawie ust. 1 w oparciu o rejestr przychodów i rozchodów, który ma być prowadzony zgodnie z rozdziałem V, lub o informacje poświadczone w dokumentach, które towarzyszyły poprzednim przewozom przedmiotowego produktu, oraz urzędowe kontrole zgodności przeprowadzane przez właściwe organy zgodnie z rozdziałem VII.

3. Jeżeli w odniesieniu do produktów sektora wina wytworzonych na ich terytorium państwa członkowskie wymagają sporządzenia poświadczenia ChNP lub ChOG przez organ kontrolny wyznaczony do tego celu, dokument towarzyszący musi zawierać odniesienie do powyższego poświadczenia oraz nazwę i, w stosownych przypadkach, adres elektroniczny organu kontrolnego.

Artykuł 12

Certyfikacja wywożonych produktów sektora wina

1. W przypadku gdy właściwe organy państwa trzeciego przeznaczenia wymagają certyfikacji, o której mowa w art. 11, w odniesieniu do produktów sektora wina wysyłanych do tego państwa trzeciego, certyfikacja odbywa się w jednej z następujących form:

- a) elektronicznego dokumentu administracyjnego lub jakiegokolwiek innego dokumentu handlowego stosowanego zgodnie z art. 21 ust. 6 dyrektywy 2008/118/WE lub dokumentu, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lit. a) ppkt (iii) niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że upoważniony wysyłający lub osoba działająca w imieniu wysyłającego wskazuje odpowiednie informacje określone w części I załącznika VI do niniejszego rozporządzenia;
- b) specjalnego świadectwa wywozu sporządzonego na podstawie przewidzianego wzoru i na podstawie wymogów określonych w załączniku części II załącznika VI do niniejszego rozporządzenia.

2. Poświadczenie, o którym mowa w ust. 1 lit. b), uznaje się za autentyczne, jeżeli jest zatwierdzone za pomocą daty i podpisu upoważnionego wysyłającego lub osoby działającej w imieniu wysyłającego oraz jeżeli wysyłający wskazał na poświadczeniu numer ARC lub numer MVV nadany przez właściwy organ dokumentowi towarzyszącemu jako numer administracyjny.
3. Art. 11 ust. 2 i 3 jest stosowany odpowiednio do celów certyfikacji, o której mowa w ust. 1.

Artykuł 13

Dokumenty stosowane jako dowód wywozu

1. Jeżeli produkty sektora wina są przewożone na podstawie dokumentu, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lit. a) ppkt (i), dowód opuszczenia obszaru celnego Unii stanowi raport wywozu, o którym mowa w art. 28 dyrektywy 2008/118/WE, sporządzony przez urząd celny wywozu zgodnie z art. 334 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 ⁽¹⁶⁾.
2. Jeżeli produkty sektora wina są przewożone na podstawie dokumentu, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lit. a) ppkt (iii), dowód opuszczenia obszaru celnego Unii jest ustanawiany zgodnie z art. 334 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447. W takim przypadku wysyłający lub osoba upoważniona działająca w imieniu wysyłającego umieszcza na dokumencie towarzyszącym numer referencyjny deklaracji wywozowej, o której mowa w art. 331 tego rozporządzenia, wydawanej przez urząd celny wywozu z wykorzystaniem jednej z adnotacji wymienionych w sekcji D załącznika V do niniejszego rozporządzenia.
3. Produktom sektora wina, które są czasowo wywożone w ramach uszlachetniania biernego przewidzianego w art. 210 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 952/2013 zgodnie z tytułem VII rozdział I oraz V rozporządzenia (UE) 2015/2446 ⁽¹⁷⁾ i z tytułem VII rozdział I rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 do jednego z państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) w celu przeprowadzenia składowania, dojrzewania lub pakowania, musi towarzyszyć, oprócz dokumentu towarzyszącego, arkusz informacyjny ustanowiony zaleceniem Rady Współpracy Celnej z dnia 3 grudnia 1963 r. Arkusz ten zawiera w rubrykach zarezerwowanych dla opisu produktu opis zgodny ze wspólnotowymi i krajowymi przepisami oraz ilość przewożonego wina.

Informacje te pochodzą z oryginału dokumentu towarzyszącego przewozowi, na podstawie którego wino zostało przewiezione do urzędu celnego, który wydaje arkusz informacyjny. Ponadto w arkuszu informacyjnym należy podać rodzaj, datę i numer dokumentu towarzyszącego wcześniej przewozowi.

W przypadku ponownego wprowadzenia na obszar celny Unii produktów, o których mowa w akapicie pierwszym, arkusz informacyjny jest należycie wypełniony przez właściwy urząd celny EFTA. Dokument ten jest równoważny z dokumentem towarzyszącym w przypadku przewozu do urzędu celnego właściwego ze względu na miejsce przeznaczenia w Unii lub ze względu na miejsce dopuszczenia do spożycia, pod warunkiem że w rubryce zarezerwowanej na oznaczenie towarów dokument ten zawiera dane określone w akapicie pierwszym.

Właściwy urząd celny w Unii potwierdza kopię lub kserokopię tego dokumentu dostarczaną przez odbiorcę lub jego przedstawiciela i zwraca mu ją do celów stosowania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 14

Przewóz produktów sektora wina luzem

1. Jeżeli system komputerowy lub system informatyczny, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lit. a) pkt (iii) tiret pierwsze lub w art. 10 ust. 5, nie jest stosowany lub jeżeli system ten nie umożliwia właściwemu organowi na miejscu rozładunku uzyskania informacji, wysyłający przesyłki produktów sektora wina luzem przekazuje, najpóźniej w dniu wyjazdu środka transportu, egzemplarz dokumentu towarzyszącego właściwemu organowi na terytorium, na którym znajduje się miejsce załadunku, w odniesieniu do następujących produktów:
 - a) produkty pochodzące z Unii w ilości powyżej 60 litrów:
 - (i) wino przeznaczone do przetworzenia na wina ChNP lub ChOG lub sprzedawane jako wino odmianowe lub rocznikowe, lub pakowane z przeznaczeniem do sprzedaży jako takie wina;
 - (ii) częściowo sfermentowany moszcz winogronowy;

- (iii) zagęszczony moszcz winogronowy, rektyfikowany lub nie;
 - (iv) świeży moszcz winogronowy z fermentacją zahamowaną poprzez dodanie alkoholu;
 - (v) sok winogronowy;
 - (vi) zagęszczony sok winogronowy;
- b) produkty nie pochodzące z Unii w ilości powyżej 60 litrów:
- (i) świeże winogrona, z wyłączeniem winogron stołowych;
 - (ii) moszcz winogronowy;
 - (iii) zagęszczony moszcz winogronowy, rektyfikowany lub nie;
 - (iv) częściowo sfermentowany moszcz winogronowy;
 - (v) świeży moszcz winogronowy z fermentacją zahamowaną poprzez dodanie alkoholu;
 - (vi) sok winogronowy;
 - (vii) zagęszczony sok winogronowy;
 - (viii) wino likierowe przeznaczone do wytwarzania produktów innych niż produkty objęte kodem CN 2204;
- c) produkty bez względu na ich pochodzenie i przewożoną ilość, nie naruszając zwolnień przewidzianych w art. 9:
- (i) drożdżowy osad winiarski;
 - (ii) wytloki winogronowe przeznaczone do gorzelnii lub innego przemysłowego zakładu przetwórczego;
 - (iii) piquette;
 - (iv) wino wzmocnione do destylacji;
 - (v) wino z odmian winogron niewymienionych jako odmiany winorośli właściwej w klasyfikacji sporządzonej przez państwa członkowskie na mocy art. 81 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 dla jednostki administracyjnej, w której są one zbierane;
 - (vi) produkty, które nie mogą być oferowane lub dostarczane do bezpośredniego spożycia przez ludzi.

Właściwy organ w państwie członkowskim, na terytorium którego znajduje się miejsce załadunku, informuje właściwy organ w państwie członkowskim, na terytorium którego znajduje się miejsce rozładunku, że transport został rozpoczęty.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie mogą wyznaczyć inne terminy w odniesieniu do przekazywania egzemplarza dokumentu towarzyszącego dotyczącego przesyłek zawierających produkty sektora wina, które są przewożone wyłącznie w obrębie terytorium danego państwa członkowskiego.

Artykuł 15

Przesyłki produktów z państw trzecich lub z Unii pierwotnie wywiezionych do państwa trzeciego

1. W przypadku transportu w obrębie obszaru celnego Unii partii produktów pochodzących z państwa trzeciego dopuszczonych do swobodnego obrotu dokument towarzyszący opiera się na dokumencie VI-1, o którym mowa w art. 20, lub równoważnym dokumencie, o którym mowa w art. 26 lub 27, i zawiera następujące informacje lub pozwala właściwym organom na uzyskanie dostępu do następujących informacji:

- a) numer dokumentu VI-1 lub odniesienie do jednego z dokumentów, o których mowa w art. 26 i 27;
- b) nazwa i adres organu państwa trzeciego, który wypełnił dokument, o którym mowa w lit. a), lub upoważnił producenta do jego sporządzenia;
- c) data wypełnienia dokumentu, o którym mowa w lit. a).

Podmiot musi być w stanie przedstawić dokument VI-1, równoważny dokument, o którym mowa w art. 26 lub 27, lub wyciąg VI-2, o którym mowa w art. 22, w każdej chwili na żądanie właściwych organów państw członkowskich.

2. W przypadku przewozu w obrębie terytorium celnego Unii partii produktów sektora wina pochodzących z Unii, pierwotnie wywiezionych do państwa trzeciego lub do terytorium, o którym mowa w art. 5 ust. 2 i 3 dyrektywy 2008/118/WE, dokument towarzyszący obejmuje następujące informacje lub pozwala właściwym organom na uzyskanie dostępu do następujących informacji:

- a) odniesienie do dokumentu towarzyszącego, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lit. b) akapit pierwszy niniejszego rozporządzenia, sporządzonego do celów pierwotnej wysyłki, lub
- b) odniesienie do innych dokumentów wystawionych przez importera oraz uznanych przez właściwy organ podczas wprowadzania do swobodnego obrotu w UE za wystarczające do wykazania pochodzenia produktu.

3. W przypadku stosowania systemu komputerowego, o którym mowa w art. 21 ust. 2 dyrektywy 2008/118/WE, lub systemu informatycznego wprowadzonego przez państwo członkowskie wysyłki, informacje, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, muszą znajdować się w wykorzystywanym systemie.

Artykuł 16

Odmowa przyjęcia przesyłki przez odbiorcę

Jeżeli odbiorca odrzuca część lub całość produktu przewożonego na podstawie dokument towarzyszącego, na odwrocie dokumentu umieszcza adnotację „produkt odrzucony przez odbiorcę” oraz datę i podpis oraz, w odpowiednim przypadku, uzupełnia je, podając ilości odrzuconego produktu w litrach lub kilogramach.

W takim przypadku dany produkt może zostać odesłany do wysyłającego na podstawie tego samego dokumentu towarzyszącego przewoźnikowi lub zatrzymany w pomieszczeniach przewoźnika do czasu sporządzenia nowego dokumentu towarzyszącego produktowi podczas wysyłki zwrotnej.

Artykuł 17

Zatwierdzenie dokumentu towarzyszącego w przypadku poważnego naruszenia przepisów lub niezgodności z nimi

1. W przypadku gdy właściwy organ stwierdzi lub ma uzasadniony powód, by podejrzewać, że wysyłający przewoził lub przewozi produkt sektora wina, który nie spełnia przepisów unijnych lub przepisów krajowych przyjętych na podstawie przepisów unijnych dotyczących warunków produkcji lub składu, lub produkt sektora wina, w odniesieniu do którego popełniono poważne naruszenie odnoszące się do dokumentów towarzyszących, może on zażądać od wysyłającego wypełnienia nowego dokumentu towarzyszącego przewoźnikowi temu produktowi i jego zatwierdzenia przez właściwy organ.

Przyznanie zatwierdzenia może być powiązane z warunkami dotyczącymi przyszłego wykorzystania produktu lub zakazem wprowadzania produktu do obrotu. Zatwierdzenie zawiera pieczęć, podpis urzędnika reprezentującego właściwy organ i datę.

2. Organ, o którym mowa w ust. 1, powiadamia organ właściwy dla miejsca załadunku. W przypadku transportu wewnątrz Unii zastosowanie mają zasady wzajemnej pomocy lub zgłoszenia podejrzenia niezgodności zgodnie z art. 43 i 45.

Artykuł 18

Środki wprowadzane w przypadku naruszeń dotyczących dokumentów towarzyszących przewoźnikowi innych niż poważne naruszenia

1. Jeżeli właściwy organ ustali, że przesyłka wymagająca dokumentu towarzyszącego jest przewożona bez tego dokumentu lub na podstawie dokumentu zawierającego błędne lub niekompletne informacje, może on wprowadzić niezbędne środki w celu uregulowania tego przewozu poprzez skorygowanie istotnych błędów albo poprzez wypełnienie nowego dokumentu.

Organ, o którym mowa w akapicie pierwszym, pieczętuje dokumenty skorygowane lub sporządzone na podstawie tego przepisu. Uregulowanie nieprawidłowości nie może opóźniać danego przewozu o czas dłuższy, niż jest to bezwzględnie konieczne.

W przypadku powtarzających się nieprawidłowości popełnianych przez tego samego wysyłającego, organ, o którym mowa w ust. 1 akapit pierwszy, powiadamia organ właściwy dla miejsca załadunku. W przypadku transportu wewnątrz Unii zastosowanie mają zasady wzajemnej pomocy lub zgłoszenia podejrzenia niezgodności zgodnie z art. 43 i 45.

2. W przypadku gdy uregulowanie przewozu zgodnie z ust. 1 akapit pierwszy jest niemożliwe, organ, o którym mowa w tym akapicie, wstrzymuje przewóz. Informuje on wysyłającego o wstrzymaniu przewozu i o wprowadzonych w związku z tym środkach. Środki te mogą obejmować zakaz wprowadzania produktu do obrotu.

Artykuł 19

Siła wyższa lub nieprzewidziane zdarzenia

Jeżeli w trakcie przewozu z powodu nieprzewidzianych okoliczności lub działania siły wyższej ma miejsce podział ładunku objętego wymogiem dokumentu towarzyszącego na części albo utrata części lub całości tego ładunku, przewoźnik występuje do właściwego organu znajdującego się najbliżej miejsca nieprzewidzianych okoliczności lub działania siły wyższej o sporządzenie oświadczenia o stanie faktycznym i podjęcie środków niezbędnych do uregulowania danego przewozu.

SEKCJA II

DOKUMENTY TOWARZYSZĄCE DO CELÓW DOPUSZCZENIA DO SWOBODNEGO OBROTU PRZYWOŻONYCH PRODUKTÓW SEKTORA WINA

Artykuł 20

Certyfikacja zgodności z przepisami przywożonych produktów sektora wina

1. Dokument towarzyszący do celów przywozu produktów sektora wina obejmuje zaświadczenie i sprawozdanie z analizy, o których mowa odpowiednio w art. 90 ust. 3 lit. a) i b) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013. Stanowią one jeden dokument, zwany dalej „dokumentem VI-1”. Jednak jeżeli produkty te nie są przeznaczone do bezpośredniego spożycia przez ludzi, wypełnienie sekcji sprawozdania z analizy dokumentu VI-1 nie jest obowiązkowe.

Właściwe organy lub wyznaczone instytucje albo służby, o których mowa w art. 90 ust. 3 lit. a) i b) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, to organy, o których mowa w art. 51 ust. 1 lit. a) i b) niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do odnośnych państw trzecich.

2. Dokument VI-1 zostaje sporządzony i jest stosowany zgodnie z art. 22–25 i uznaje się go za poświadczający, że przywożony produkt:

- a) posiada cechy charakterystyczne produktu sektora wina zgodnie z prawem Unii lub zgodnie z umową dwustronną między Unią a państwem trzecim;
- b) został wytworzony z winogron konkretnego rocznika lub wyprodukowany ze wskazanej odmiany lub odmian winorośli;
- c) w stosownych przypadkach jest zgodny ze specyfikacjami oznaczenia geograficznego zgodnymi z porozumieniem w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej (TRIPS) Światowej Organizacji Handlu (WTO), z prawodawstwem unijnym w sprawie oznaczeń geograficznych lub porozumieniem w sprawie uznawania i ochrony oznaczeń geograficznych między Unią a państwem trzecim, z którego pochodzi wino.

Artykuł 21

Zwolnienia

Na zasadzie odstępstwa od art. 90 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 zastosowanie mają następujące zwolnienia:

- a) dokument VI-1 nie jest wymagany w przypadku:
 - (i) produktów w oznaczonych etykietami przewożonych w pojemnikach o objętości nominalnej nie większej niż 10 litrów, wyposażonych w zamknięcia jednorazowe, w przypadku gdy całkowita ilość transportowanych produktów, bez względu na to, czy są one dostarczane w jednej przesyłce, czy w też kilku osobnych przesyłkach, nie przekracza 100 litrów;
 - (ii) wina i soku winogronowego stanowiących mienie osobiste osób prywatnych przenoszących swoje miejsce zamieszkania z państwa trzeciego do Unii w rozumieniu art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1186/2009;

- (iii) wina wysyłanego w partiach przez osobę prywatną do innej osoby prywatnej, w rozumieniu art. 25 rozporządzenia (WE) nr 1186/2009 w ilości do 30 litrów w jednej partii;
 - (iv) wina, moszczu winogronowego i soku winogronowego zawartego w bagażu osobistym podróżnych w rozumieniu art. 41 rozporządzenia (WE) nr 1186/2009 w ilości do 30 litrów na jednego podróżnego;
 - (v) wina i soku winogronowego z przeznaczeniem na targi zgodnie z definicją w art. 90 rozporządzenia (WE) nr 1186/2009, pod warunkiem że dane produkty są umieszczone w opatrzonych etykietą pojemnikach mieszczących co najwyżej dwa litry, wyposażonych w zamknięcia jednorazowe;
 - (vi) wina, moszczu winogronowego i soku winogronowego w innych pojemnikach niż te, o których mowa w ppkt (v), przywożonych w celu prowadzenia doświadczeń naukowych i technicznych, w ilości do 100 litrów;
 - (vii) win i soku winogronowego przywożonego zgodnie z przepisami Konwencji wiedeńskiej o stosunkach dyplomatycznych z dnia 18 kwietnia 1961 r., Konwencji wiedeńskiej o stosunkach konsularnych z dnia 24 kwietnia 1963 r. lub innych konwencji konsularnych bądź Konwencji nowojorskiej o misjach specjalnych z dnia 16 grudnia 1969 r.;
 - (viii) win i soku winogronowego przechowywanych na pokładach statków i samolotów wykorzystywanych w transporcie międzynarodowym;
 - (ix) win i soku winogronowego pochodzących z i butelkowanych w Unii, wywożonych do kraju trzeciego i przywożonych na terytorium obszaru celnego Unii i dopuszczonych do swobodnego obrotu;
- b) w przypadku win umieszczonych w oznakowanych pojemnikach o pojemności nie większej niż 60 litrów, wyposażonych w jednorazowe zamknięcia, oraz zakładając, że wino to pochodzi z kraju, który przedstawił specjalne gwarancje zaakceptowane przez Unię, wymienione w sekcji A części IV załącznika VII, część dokumentu VI-1 dotycząca sprawozdania z analizy należy wypełnić tylko w zakresie:
- (i) rzeczywistej objętościowej zawartości alkoholu,
 - (ii) kwasowości ogółem,
 - (iii) zawartości dwutlenku siarki ogółem.

Artykuł 22

Zasady opracowywania dokumentu VI-1 oraz wyciągu VI-2

1. Dokument VI-1 sporządza się na formularzu odpowiadającym wzorowi określone w części I załącznika VII zgodnie z przepisami technicznymi zawartymi w tym załączniku.

Dokument podpisuje urzędnik właściwego organu oraz urzędnik wyznaczonych instytucji lub służb wymienionych w wykazie w art. 51 ust. 1.

Do produktu dołącza się oryginał i kopię dokumentu VI-1.

Wyciąg, zwany dalej „wyciągiem VI-2”, może zostać sporządzony zgodnie ze wzorem przedstawionym w części II załącznika VII, zawierającym dane pojawiające się w dokumencie VI-1 lub, w przypadku gdy przedstawiony został wyciąg VI-2, w wyciągu VI-2, i opatrzony pieczęcią urzędu celnego Unii. Do produktu dołącza się oryginał i dwie kopie wyciągu VI-2.

2. W dokumentach VI-1 i wyciągach VI-2 zamieszcza się nadany numer seryjny, w przypadku dokumentów VI-1 robi to właściwy organ, którego urzędnik podpisuje ten dokument, a w przypadku wyciągów VI-2 urząd celny, który stawia na nich pieczęć.

Artykuł 23

Wykorzystanie dokumentu VI-1 i wyciągów VI-2

Oryginał i kopia dokumentu VI-1 lub oryginał i kopie wyciągu VI-2 są przekazywane właściwym organom w państwie członkowskim, w którym dokonywane są formalności celne wymagane do dopuszczenia do swobodnego obrotu towaru, do którego odnoszą się te dokumenty, a po zakończeniu tych formalności odpowiednio:

- a) organy celne potwierdzają odwrotną stronę zarówno oryginału, jak i kopii dokumentu VI-1 lub oryginału i kopii wyciągu VI-2, zwracając oryginał dokumentu VI-1 lub oryginał i kopię wyciągu VI-2 osobie zainteresowanej i przechowują kopię dokumentu VI-1 lub wyciągu VI-2 przez co najmniej pięć lat;

- b) w przypadku gdy partia towaru ma być ponownie wysłana przed wprowadzeniem jej do swobodnego obrotu, nowy wysyłający przekazuje organom celnym kontrolującym wysyłkę dokument VI-1 i wyciąg VI-2 odnoszący się do tej partii lub, w przypadku gdy partia jest objęta wyciągiem VI-2 wypełnionym uprzednio i wyciągiem VI-2 wypełnionym później, obydwie te wyciągi.

W przypadku gdy wyciąg VI-2 jest przekazywany razem z dokumentem VI-1, organy celne sprawdzają, czy dane wpisane do dokumentu VI-1 są takie same jak dane wpisane do wyciągu VI-2. W przypadku gdy wyciąg VI-2 wypełniony później jest przekazywany razem z wyciągiem VI-2 wypełnionym uprzednio, organy celne sprawdzają, czy dane wpisane wcześniej do wyciągu VI-2 są takie same jak dane wpisane później do wyciągu VI-2, i stemplują ten ostatni, który zostaje uznany za równoważny z wyciągiem VI-2 wypełnionym uprzednio.

Organy celne poświadczają odwrotną stronę zarówno oryginału, jak i kopii dokumentu VI-1 lub wyciągu VI-2 wypełnionego uprzednio.

Organy celne zwracają oryginał dokumentu VI-1 i wszelkich wyciągów VI-2 nowemu wysyłającemu i przechowują ich kopie przez co najmniej pięć lat.

Jednak wypełnienie formularza VI-2 nie jest konieczne, jeżeli partia produktów jest powrotnie wywożona do państwa trzeciego;

- c) Jeżeli partia towaru zostanie rozdzielona przed wprowadzeniem jej do swobodnego obrotu, zainteresowana strona przekazuje organom celnym kontrolującym daną partię oryginał i kopię dokumentu VI-1 lub wyciągu VI-2 wypełnionego uprzednio, dotyczące partii, która ma zostać podzielona, wraz z oryginałem wyciągu VI-2 wypełnionego później odnoszącego się do każdej nowej partii i dwiema kopiami.

Organy celne sprawdzają, czy szczegółowe dane wprowadzane do dokumentu VI-1 lub wyciągu VI-2 wypełnionego uprzednio są takie same jak dane na wyciągu VI-2 wypełnionym później dla każdej nowej partii. Jeżeli dane są takie same, organy celne stemplują wyciąg VI-2 wypełniony później, który jest od tej pory równoważny z wyciągiem VI-2 wypełnionym uprzednio, i potwierdzają odwrotną stronę zarówno oryginału, jak i kopii dokumentu VI-1 lub wyciągu VI-2 wypełnionego uprzednio. Zwracają one zainteresowanej osobie oryginał wyciągu VI-2 wypełnionego później wraz z oryginałem dokumentu VI-1 lub wyciągu VI-2 wypełnionego uprzednio i przechowują kopię każdego z tych dokumentów przez okres przynajmniej pięciu lat.

Artykuł 24

Stosowanie dokumentu VI-1 w przypadku przywozów pośrednich

W przypadku gdy wino jest wywożone z państwa trzeciego, na którego terytorium zostało wyprodukowane (zwanego dalej „państwem pochodzenia”), do innego państwa trzeciego (zwanego dalej „państwem wywozu”) przed wywozem do Unii, dokument VI-1 odnoszący się do danego wina uznaje się za ważny dla celów przywozu do Unii, jeżeli został on sporządzony przez właściwe organy tego państwa wywozu, bez dalszych analiz wina, na podstawie dokumentu VI-1 lub równoważnego dokumentu sporządzonego przez właściwe organy państwa pochodzenia, pod warunkiem że to wino:

- a) zostało zabutelkowane i opatrzone etykietami w państwie pochodzenia i pozostaje w takiej postaci; lub
- b) jest eksportowane luzem z państwa pochodzenia i butelkowane oraz opatrzone etykietami w państwie wywozu bez żadnego dodatkowego przetwarzania.

Dokument VI-1 państwa wywozu zawiera poświadczenie właściwego organu tego państwa, że przedmiotowe wino jest winem, do którego odnosi się pierwszy akapit, i że spełnia ono warunki w nim określone.

Do dokumentu VI-1 państwa wywozu dołącza się oryginał lub poświadczoną kopię dokumentu VI-1 lub dokumentu równoważnego państwa pochodzenia.

Właściwymi organami państw trzecich dla celów niniejszego artykułu są państwa umieszczone w wykazie w art. 51 ust. 1.

Artykuł 25

Zasady szczególne dotyczące certyfikacji poszczególnych win

1. W przypadku win likierowych oraz win wzmocnionych do destylacji dokumenty VI-1 są uznawane za ważne jedynie w przypadku, gdy właściwy organ znajdujący się na liście ustanowionej w art. 51 ust. 1 umieścił w rubryce 14 następujący zapis:

„poświadczono, że alkohol dodany do niniejszego wina jest alkoholem winnym”.

2. Dokument VI-1 1 może zostać wykorzystany jako dokument poświadczający, że przywiezione wino posiada oznaczenie geograficzne zgodne z porozumieniem TRIPS, prawodawstwem unijnym w sprawie oznaczeń geograficznych lub porozumieniem w sprawie uznawania i ochrony oznaczeń geograficznych między Unią a państwem trzecim, z którego pochodzi wino.

W takim przypadku w rubryce 14 wpisuje się, co następuje:

„poświadczono, że wino objęte niniejszym dokumentem zostało wytworzone w regionie uprawy winorośli i otrzymało oznaczenie geograficzne wskazane w rubryce 6 zgodnie z przepisami państwa pochodzenia”.

3. Do poświadczenia w rubryce 14, o którym mowa w ust. 1 i 2, dołącza się następujące informacje:

- a) pełną nazwę i adres właściwego organu wydającego;
- b) podpis urzędnika właściwego organu;
- c) pieczęć właściwego organu.

Artykuł 26

Procedura uproszczona

1. Dokumenty VI-1 sporządzone przez producentów wina w państwach trzecich, które przedstawiły specjalne gwarancje zaakceptowane przez Unię, wymienione w części IV sekcja B załącznika VII, są uważane za dokumenty VI-1 sporządzone przez właściwe organy i wyznaczone instytucje lub służby ujęte w wykazie w art. 51 ust. 1 w odniesieniu do odnośnych państw trzecich, pod warunkiem że producenci otrzymali indywidualne zezwolenie od właściwych organów tych państw trzecich i podlegają ich kontroli.

2. Zatwierdzeni producenci, o których mowa w ust. 1, wykorzystują dokumenty VI-1 i w szczególności podają w nich:

- a) w rubryce 1 swoją nazwę i adresy oraz numery rejestracyjne w państwach trzecich wymienionych w części IV sekcja B załącznika VII;
- b) w rubryce 9 nazwę i adres właściwego organu państwa trzeciego, który wydał im zezwolenie;
- c) w rubryce 10 przynajmniej dane przewidziane w art. 21 lit. b).

Producenci składają podpis w przewidzianym do tego celu miejscu w rubrykach 9 i 10, wykreślając uprzednio słowa „nazwisko i tytuł urzędnika”.

Nie są wymagane pieczęcie, nazwa ani adres wyznaczonej instytucji lub służby.

Artykuł 27

Dokument elektroniczny

1. Dokument VI-1 można zastąpić dokumentem elektronicznym w przypadku przywozu do Unii produktów sektora wina pochodzących z państw trzecich, które posiadają system kontroli uznany przez Unię, zgodnie z akapitem drugim, za równoważny z systemem ustanowionym dla takich samych produktów w prawodawstwie unijnym.

System kontroli w państwie trzecim może zostać uznany przez Unię za równoważny z systemem ustanowionym dla takich samych produktów, jeżeli spełnia co najmniej następujące warunki:

- a) zapewnia wystarczające gwarancje co do charakteru, pochodzenia oraz identyfikowalności produktów sektora wina wyprodukowanych lub będących przedmiotem obrotu na terytorium danego państwa trzeciego;

- b) gwarantuje dostęp do danych znajdujących się w wykorzystywanym systemie elektronicznym, w zakresie rejestracji i identyfikacji podmiotów, właściwych organów oraz wyznaczonych instytucji lub służb;
- c) gwarantuje możliwość sprawdzenia danych, o których mowa w lit. b), w ramach wzajemnej współpracy administracyjnej.

Państwa trzecie, w których obowiązuje system kontroli uznany przez Unię za równoważny zgodnie z akapitem drugim, zostają włączone do wykazu znajdującego się w załączniku VII część IV sekcja C.

2. Dokument elektroniczny, o którym mowa w ust. 1, zawiera co najmniej informacje niezbędne do sporządzenia dokumentu VI-1 i niepowtarzalny administracyjny numer ewidencyjny nadany przez właściwe organy państwa trzeciego wywozu lub pod ich kontrolą. Ten numer ewidencyjny musi zostać wskazany na dokumentach handlowych wymaganych przy przywozie na obszar celny Unii.

3. Państwo trzecie wywozu udostępnia dokument elektroniczny lub dane niezbędne do jego sporządzenia na każde żądanie właściwych organów państwa członkowskiego, w którym towary mają zostać dopuszczone do swobodnego obrotu. W przypadku gdy nie ma dostępu do odpowiednich systemów elektronicznych, możliwe jest również zwrócenie się o tego rodzaju dane w formie papierowej.

4. Wyciągi VI-2, o których mowa w art. 22 ust. 1, mogą również być wydawane i wykorzystywane za pośrednictwem systemów komputerowych zgodnie ze szczegółowymi zasadami określonymi przez właściwe organy państw członkowskich. Treść elektronicznego wyciągu VI-2 musi być identyczna z treścią dokumentu papierowego.

ROZDZIAŁ V

REJESTR PRZYCHODÓW I ROZCHODÓW

Artykuł 28

Rejestr przychodów i rozchodów

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 147 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 oraz pod warunkiem że przyjęcie, wydanie oraz stan zapasów mogą być sprawdzone w każdej chwili na podstawie dokumentów handlowych stosowanych w odniesieniu do rachunków finansowych, rejestru przychodów i rozchodów, w niniejszym rozdziale dalej zwanego „rejestrem”, nie muszą prowadzić:

- a) podmioty, które posiadają w zapasach lub oferują na sprzedaż wyłącznie produkty sektora wina w pojemnikach opatrzonych etykietą o pojemności nominalnej do 10 litrów, wyposażonych w zamknięcia jednorazowe, w których całkowita ilość nie przekracza 5 litrów lub 5 kilogramów w przypadku skoncentrowanego moszczu winogronowego, rektyfikowanego lub nie, oraz 100 litrów w przypadku wszystkich innych produktów;
- b) podmioty prowadzące sprzedaż napojów do spożycia wyłącznie na miejscu.

2. Państwa członkowskie mogą zażądać od handlowców, którzy nie posiadają zapasów, prowadzenia rejestru i, w takim przypadku mogą ustanowić zasady i procedury.

3. Państwa członkowskie sporządzają i aktualizują wykaz podmiotów zobowiązanych do prowadzenia rejestru. W przypadku gdy taki wykaz lub rejestr został już utworzony do innych celów, może on też być wykorzystywany na użytek niniejszego rozporządzenia.

4. Rejestr jest prowadzony indywidualnie dla każdego przedsiębiorstwa.

Jeżeli sklepy detaliczne sprzedające towary bezpośrednio konsumentowi końcowemu należą do tego samego przedsiębiorstwa i są zaopatrywane przez co najmniej jeden magazyn centralny również należący do tego przedsiębiorstwa, wówczas każdy z takich centralnych magazynów, bez nie naruszając ust. 1 lit. a), prowadzi rejestr w odniesieniu do produktów, które dostarcza. Towary dostarczane do sklepów detalicznych zapisywane są w rejestrze jako towary wydane.

5. Rejestr jest przechowywany na terenie obiektów, w których przechowywane są produkty.

Jednak – pod warunkiem że przyjęcie, wydanie oraz stan zapasów mogą być sprawdzone w każdej chwili w faktycznym miejscu przechowywania produktów na podstawie innych dokumentów potwierdzających, właściwe organy mogą udzielić zezwolenia:

- a) na przechowywanie rejestru w miejscu, w którym znajduje się siedziba przedsiębiorstwa, jeżeli produkty są przechowywane w różnych magazynach należących do tego samego przedsiębiorstwa i znajdujących się w tej samej lokalnej jednostce administracyjnej lub w lokalnych jednostkach administracyjnych znajdujących się w swoim bezpośrednim sąsiedztwie;
- b) na powierzenie prowadzenia rejestru wyspecjalizowanemu przedsiębiorstwu.

Artykuł 29

Działania, które należy uwzględnić w rejestrze

1. Podmioty, które mają obowiązek prowadzenia rejestru, wskazują stosowane przez siebie praktyki enologiczne oraz metody przetwarzania i obróbki, zgodnie z wymogami i praktykami enologicznymi, o których mowa w art. 78 ust. 2 i art. 80 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 oraz w załącznikach I A i I D do rozporządzenia (WE) nr 606/2009, jak również eksperymentalne stosowanie nowych praktyk enologicznych, włącznie z odpowiednim odniesieniem do zezwolenia wydanego przez zainteresowane państwo członkowskie zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 606/2009.

2. W przypadku ich wykonywania działania dotyczące następujących metod przetwarzania zostaną ujęte w rejestrze zgodnie z art. 16 i 17 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/274, w tym, jeżeli jest to przewidziane przez państwa członkowskie, odpowiednie odniesienia do powiadomień składanych właściwym organom zgodnie z art. 30 ust. 2:

- a) korekta zawartości alkoholu w winie (pkt 40 i dodatek 10 do załącznika I A do rozporządzenia (WE) nr 606/2009) i zmniejszenie zawartości cukru w moszczach poprzez połączenie procesów membranowych (pkt 49 i dodatek 16 do załącznika I A do rozporządzenia (WE) nr 606/2009);
- b) wzbogacanie i słodzenie (części I A i B załącznika VIII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013; art. 11 i 12 oraz załączniki I D i II do rozporządzenia (WE) nr 606/2009);
- c) zakwaszanie i odkwaszanie (części I C i D załącznika VIII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013; art. 13 i pkt 12, 13, 46, 48 i 50 załącznika I A do rozporządzenia (WE) nr 606/2009);
- d) poddanie działaniu węgla drzewnego do użytku winiarskiego (pkt 9 załącznika I A do rozporządzenia (WE) nr 606/2009);
- e) poddanie obróbce żelazocyjankiem (pkt 26 załącznika I A do rozporządzenia (WE) nr 606/2009);
- f) proces elektrodializy lub obróbki wymiennicami kationowymi dla zapewnienia stabilizacji wina lub proces obróbki wymiennicami kationowymi do zakwaszania (pkt 20, 36 i 43 załącznika I A do rozporządzenia (WE) nr 606/2009);
- g) dodanie do wina dwuwęglanu dimetylu (DMDC) (pkt 34 załącznika I A do rozporządzenia (WE) nr 606/2009);
- h) wykorzystywanie kawałków drewna dębowego przy produkcji wina (pkt 38 i dodatek 9 do załącznika I A do rozporządzenia (WE) nr 606/2009);
- i) eksperymentalne stosowanie nowych praktyk enologicznych (art. 4 rozporządzenia (WE) nr 606/2009);
- j) zarządzanie gazami rozpuszczonymi w winie za pomocą kontraktorów membranowych (pkt 52 załącznika I A do rozporządzenia (WE) nr 606/2009);
- k) obróbka z wykorzystaniem technologii filtracji membranowej w połączeniu z węglem aktywnym (pkt 53 załącznika I A do rozporządzenia (WE) nr 606/2009);
- l) stosowanie kopolimerów poliwinylimidazolu — poliwinylpyrrolidonu (PVI/PVP) (pkt 54 załącznika I A do rozporządzenia (WE) nr 606/2009);
- m) stosowanie chlorku srebra (pkt 55 załącznika I A do rozporządzenia (WE) nr 606/2009).

3. W przypadku ich wykonywania następujące działania szczegółowe są odnotowywane w rejestrze:

- a) mieszanie i kupażowanie, jak przewidziano w art. 7 i 8 rozporządzenia (WE) nr 606/2009;
- b) butelkowanie;
- c) produkcja wina musującego każdej kategorii; wina półmusującego i gazowanego wina półmusującego;
- d) produkcja wina likierowego;
- e) produkcja zagęszczonego moszczu winogronowego; rektyfikowanego lub nie;
- f) produkcja wzmocnionego wina do destylacji;
- g) przetwarzanie na wszelkie innych kategorie produktów takie jak wino aromatyzowane.

W przypadku butelkowania określa się liczbę napełnionych pojemników i ich zawartość.

*Artykuł 30***Przepisy krajowe**

1. Państwa członkowskie mogą przyjmować przepisy uzupełniające dotyczące rejestracji szczegółowych informacji dotyczących:
 - a) produktów w opatrzonych etykietą pojemnikach o pojemności nominalnej nie większej niż 10 litrów, wyposażonych w zamknięcia jednorazowe, o których mowa w art. 28 ust. 1 lit. a), które mają być dopuszczone do obrotu na ich terytorium;
 - b) niektórych kategorii produktów, o których mowa w art. 14 ust. 1 lit. a) rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/274;
 - c) niektórych działań określonych w art. 29.

Państwa członkowskie mogą przewidzieć obowiązek prowadzenia odrębnych rozliczeń lub dostosowania istniejącego rejestru.

2. Nie naruszając obowiązku rejestracji danych dotyczących każdej operacji korekty zawartości alkoholu, wzbogacania, zakwaszania i odkwaszania, o których mowa w art. 29 ust. 2 lit. a), b) i c), państwa członkowskie mogą wymagać od podmiotów prowadzących działalność na ich terytorium powiadomienia ich właściwych organów lub instytucji o takich operacjach po ich przeprowadzeniu lub, w przypadku operacji wzbogacania, zanim zostaną one przeprowadzone.

Powiadomienie, o którym mowa w akapicie pierwszym, nie jest wymagane w odniesieniu do produktów objętych systematycznymi kontrolami analitycznymi wszystkich partii produktów realizowanymi przez właściwe organy inspekcji państw członkowskich.

ROZDZIAŁ VI

DEKLARACJE*Artykuł 31***Deklaracje produkcji**

1. Producenci mający siedzibę w państwie członkowskim, które jest zobowiązane do prowadzenia aktualnego rejestru winnic zgodnie z art. 145 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, co roku składają właściwym organom tego państwa członkowskiego deklarację produkcji w odniesieniu do swojej produkcji w danym roku winiarskim w tym państwie członkowskim.

Państwa członkowskie, które utworzyły aktualizowany corocznie rejestr winnic, na podstawie którego można ustalić powiązanie wśród składających deklaracje z deklarowaną produkcją i odpowiednimi działkami winnicy, mogą zwolnić producentów z obowiązku zgłaszania informacji, o których mowa w art. 22 ust. 2 lit. e) rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/274. W takim przypadku właściwe organy państw członkowskich same uzupełniają deklaracje poprzez wskazanie obszaru na podstawie danych znajdujących się w tym rejestrze.

2. Podmioty dokonujące zbiorów, należące do jednej lub wielu spółdzielczych wytwórni wina lub grup producentów, lub z nimi związane, które dostarczyły całą swoją produkcję winogron lub moszczu do tych spółdzielczych wytwórni wina lub grup producentów, zastrzegając sobie równocześnie prawo do uzyskania w drodze wyrobu wina ilości mniejszej niż 10 hektolitrow na potrzeby spożycia przez rodzinę, są zwolnione z obowiązku składania deklaracji produkcji, pod warunkiem że te spółdzielcze wytwórnie wina lub grupy producentów są zobowiązane do składania deklaracji produkcji.

3. Państwa członkowskie, które nie są zobowiązane do prowadzenia zaktualizowanego rejestru winnic zgodnie z art. 145 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, mogą wymagać od producentów mających siedzibę na ich terytorium składania deklaracji produkcji, o której mowa w ust. 1.

W takim przypadku zastosowanie mają odpowiednio przepisy ust. 2.

*Artykuł 32***Deklaracje zapasów**

1. Producenci, przetwórcy, podmioty dokonujące butelkowania i handlowcy posiadający zapasy w państwie członkowskim zobowiązanym do prowadzenia aktualnego rejestru winnic zgodnie z art. 145 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 składają co roku deklaracje dotyczące zapasów wina i moszczu gronowego, które przekazują na dzień 31 lipca do właściwego organu tego państwa członkowskiego.

2. Państwa członkowskie, które nie są zobowiązane do prowadzenia zaktualizowanego rejestru winnic zgodnie z art. 145 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, mogą wymagać od producentów, przetwórców, podmiotów dokonujących butelkowania i handlowców z siedzibą na ich terytorium złożenia deklaracji, o której mowa w ust. 1.

Artykuł 33

Deklaracje zbiorów

Państwa członkowskie mogą wymagać od wszystkich podmiotów dokonujących zbiorów winogron lub, na podstawie obiektywnych i niedyskryminujących kryteriów, od niektórych z nich, przedkładania właściwym organom deklaracji zbiorów w odniesieniu do roku winiarskiego, w którym dokonano zbioru.

Artykuł 34

Deklaracje dotyczące obróbki lub wprowadzania do obrotu

1. Państwa członkowskie mogą postanowić, że podmioty dokonujące zbiorów, producenci i handlowcy zajmujący się sprzedażą winogron, soku winogronowego i moszczu, którzy przed upływem daty składania deklaracji produkcji i deklaracji zbiorów określonych w art. 22 i 24 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/274 dokonywali obróbki produktów sektora wina przeznaczonych do produkcji wina lub wprowadzali je do obrotu, muszą złożyć właściwym organom deklaracje obróbki lub wprowadzenia do obrotu w odniesieniu do roku winiarskiego, w którym odbyły się obróbka lub wprowadzanie do obrotu.

2. W przypadku gdy państwa członkowskie wymagają od podmiotów dokonujących zbioru przedłożenia deklaracji dotyczących obróbki lub deklaracji dotyczących wprowadzania do obrotu zgodnie z ust. 1, podmioty dokonujące zbioru winogron, należące do jednej lub wielu spółdzielczych wytwórni wina lub grup producentów, lub z nimi związane, które dostarczyły całą swoją produkcję winogron lub moszczu do tych wytwórni wina lub grup producentów, zastrzegając sobie równocześnie prawo do uzyskania w drodze wyrobu wina ilości mniejszej niż 10 hektolitrów na potrzeby spożycia przez rodzinę, są zwolnione z obowiązku składania takiej deklaracji, pod warunkiem że te spółdzielcze wytwórnie wina lub grupy producentów są zobowiązane do składania deklaracji dotyczących obróbki lub deklaracji dotyczących wprowadzania do obrotu zgodnie z ust. 1.

Artykuł 35

Przepisy wspólne

Państwa członkowskie mogą wymagać pełniejszych informacji w odniesieniu do rejestru winnic lub deklaracji produkcji, lub deklaracji zapasów.

Państwa członkowskie mogą zwolnić jakiegokolwiek podmiot z obowiązku składania deklaracji przewidzianego w art. 31 i 32 odnoszących się do lat produkcji, podczas których nie miała miejsca produkcja lub nie pozostały żadne zapasy.

ROZDZIAŁ VII

KONTROLE, WŁAŚCIWE ORGANY, WZAJEMNA POMOC I KARY

SEKCJA I

KONTROLE, WŁAŚCIWE ORGANY, INSTYTUCJE ŁĄCZNIKOWE I WZAJEMNA POMOC

Artykuł 36

Zasady ogólne

1. Państwa członkowskie przewidują kontrole w zakresie, w jakim są one niezbędne do zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów dotyczących systemu zezwoleń na nasadzenia winorośli, rejestru winnic, dokumentów towarzyszących i certyfikacji, przywozu wina, rejestru przychodów i rozchodów oraz obowiązkowych deklaracji określonych w art. 90 oraz w tytule I rozdział III i w części II tytuł II rozdział II sekcja 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 oraz w niniejszym rozporządzeniu. Państwa członkowskie przewidują system skutecznych i opartych na analizie ryzyka kontroli urzędowych.

2. Kontrole urzędowe przeprowadzane są przez właściwy organ lub właściwe organy zgodnie z ogólnymi zasadami ustanowionymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625⁽¹⁸⁾, bez uszczerbku dla postanowień niniejszego rozporządzenia i rozdziału VI rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/274.

Art. 59 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 stosuje się odpowiednio w odniesieniu do systemu zezwoleń na nasadzenia winorośli.

3. Ustępy 1 i 2 stosuje się, odpowiednio, do kontroli produktów sektora wina z ChNP lub ChOG, o której mowa w sekcji 2 rozdziału I tytułu II części II rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do zgodności z wymogami specyfikacji produktu dla tych produktów.

Artykuł 37

Przepisy wspólne dotyczące kontroli

1. Kontrole są przeprowadzane w państwie członkowskim, w którym miała miejsce produkcja, bez uszczerbku dla kontroli wrywkowych lub opartych na analizie ryzyka w państwie członkowskim wysyłki.

W przypadku kontroli przeprowadzanych na podstawie pobranych próbek liczba, charakter i częstotliwość kontroli są takie, by kontrole były reprezentatywne dla całego terytorium państwa członkowskiego i odpowiadały, w zależności od przypadku, ilości produktów sektora wina wyprodukowanych, wprowadzonych do obrotu lub przechowywanych w celu wprowadzenia ich do obrotu.

2. Kontrole, o których mowa w ust. 1, to kontrole administracyjne oraz, w stosownych przypadkach, kontrole na miejscu.

Kontrole administracyjne obejmują w razie potrzeby kontrole krzyżowe przy użyciu, między innymi, danych ze zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli przewidzianego w tytule V rozdział II rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

Kontrole na miejscu mają charakter niezapowiedziany. Można jednak wystosować uprzednie powiadomienie ograniczone do niezbędnego minimum, jeżeli nie zakłóci to celu kontroli. Pismo takie można wystosować z wyprzedzeniem nie dłuższym niż 48 godzin, z wyjątkiem należycie uzasadnionych przypadków lub środków, w przypadku których odbywają się systematyczne kontrole na miejscu. Kontrole przeprowadza się, wybierając próbkę w postaci odpowiedniego odsetka producentów na podstawie analizy ryzyka. Z każdej kontroli na miejscu sporządza się sprawozdanie, umożliwiające przegląd szczegółów przeprowadzonej kontroli.

3. Jeżeli chodzi o rejestr winnic, państwa członkowskie przeprowadzają weryfikację zgodności ze stanem faktycznym sytuacji strukturalnej wynikającej z dokumentacji plantatora winorośli i dokumentacji produkcji wina przewidzianej w załącznikach III i IV w odniesieniu do każdego plantatora winorośli i każdej osoby fizycznej lub prawnej albo grupy takich osób, podlegających obowiązkowi składania deklaracji produkcji, o której mowa w art. 31. Na podstawie weryfikacji dokumentacja jest korygowana.

4. Kontrole win oraz innych produktów sektora wina pochodzących z państw trzecich są przeprowadzane w państwie członkowskim, w którym nastąpił wjazd na terytorium Unii na podstawie dokumentu VI-1.

Artykuł 38

Osoby fizyczne lub prawne podlegające kontroli

1. Osoby fizyczne lub prawne oraz grupy takich osób, których działalność zawodowa jest przedmiotem kontroli opisanych w niniejszym rozporządzeniu, nie zakłócają takich kontroli i w każdej chwili je ułatwiają.

2. Podmioty, od których urzędnicy właściwego organu pobierają próbki:

a) nie mogą w żaden sposób utrudniać pobierania próbek; oraz

b) zapewniają tym urzędnikom wszelkie informacje wymagane na podstawie niniejszego rozporządzenia lub rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/274.

*Artykuł 39***Analityczna baza danych izotopowych**

Europejski ośrodek referencyjny ds. kontroli w sektorze wina prowadzi i aktualizuje analityczną bazę danych izotopowych, opracowaną na szczeblu unijnym na podstawie danych przekazanych przez wyznaczone laboratoria w państwach członkowskich. Dane te są pozyskiwane w drodze ujednoczonej analizy izotopowej składników etanolu i wody w produktach sektora wina oraz umożliwiają przeprowadzenie odpowiednich kontroli na każdym z etapów obrotu, zgodnie z metodami analizy ustanowionymi na podstawie art. 80 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 oraz zasadami i procedurami określonymi w art. 27, 28 i 29 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/274.

*Artykuł 40***Właściwe organy i instytucje łącznikowe**

Państwa członkowskie wyznaczają właściwe organy do przeprowadzania kontroli, o których mowa w art. 37. Organy te dysponują wystarczającą liczbą wykwalifikowanych i doświadczonych pracowników do skutecznego przeprowadzenia tych kontroli.

Jeżeli państwo członkowskie wyznacza kilka właściwych organów prowadzących kontrolę zgodności z przepisami regulującymi funkcjonowanie sektora wina, musi ono wskazać swoją szczególną odpowiedzialność i koordynować swoje działania.

Każde państwo członkowskie wyznacza jedną instytucję łącznikową, które będzie odpowiedzialna za kontakty z instytucjami łącznikowymi w innych państwach członkowskich i państwach trzecich oraz będzie otrzymywała i przekazywała dalej wnioski o pomoc administracyjną.

*Artykuł 41***Uprawnienia urzędników**

Każde państwo członkowskie wprowadza stosowne środki w celu ułatwienia pracy urzędnikom właściwych organów krajowych. Zapewnia ono, by ci urzędnicy, w razie konieczności wraz z urzędnikami innych organów, które to państwo w tym celu upoważni:

- a) posiadali dostęp do winnic oraz do instalacji służących do produkcji i przechowywania wina, instalacji służących do przetwarzania produktów sektora wina oraz pojazdów do transportu tych produktów;
- b) posiadali dostęp do pomieszczeń handlowych lub magazynów oraz pojazdów dowolnej osoby posiadającej produkty sektora wina lub produkty, które mogą być przeznaczone do użytku w sektorze wina, z zamiarem ich sprzedaży, wprowadzenia na rynek lub transportu;
- c) mogli sporządzać wykaz produktów sektora wina i substancji lub produktów, które mogą być wykorzystane do przygotowania takich produktów;
- d) mogli pobierać próbki produktów sektora wina, substancji lub produktów, które mogą być wykorzystane do przygotowania takich produktów oraz produktów przechowywanych w celu sprzedaży, wprowadzenia do obrotu lub transportu;
- e) mogli analizować dane księgowe i inne dokumenty użyteczne w trakcie procedur kontrolnych oraz sporządzać z nich kopie lub wyciągi;
- f) mogli podejmować odpowiednie środki ochronne w zakresie przygotowywania, przechowywania, transportu, prezentacji i wprowadzenia na rynek produktu sektora wina lub produktu przeznaczonego do wykorzystania w przygotowywaniu takiego wyrobu, jeżeli istnieje powód, aby sądzić, że wystąpiło poważne naruszenie przepisów unijnych, zwłaszcza w przypadku nadużyć lub ryzyka dla zdrowia.

*Artykuł 42***Koordinacja kontroli i dostęp do informacji**

W odniesieniu do kontroli dotyczących przesyłek przewożonych na podstawie dokumentów towarzyszących, o których mowa w art. 10, właściwe organy wyznaczone na podstawie art. 40 mają dostęp do informacji przechowywanych w systemie komputerowym, o którym mowa w art. 21 dyrektywy 2008/118/WE, oraz do informacji na temat przemieszczania produktów sektora wina zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale IV tej dyrektywy.

Te właściwe organy mają również dostęp do informacji przechowywanych w systemach informatycznych utworzonych w celu kontroli przemieszczania produktów sektora wina innych niż te, o których mowa w akapicie pierwszym.

Informacje przechowywane zgodnie z akapitem pierwszym i drugim mogą być wykorzystywane wyłącznie do celów niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 43

Wzajemna pomoc

1. Jeżeli właściwy organ państwa członkowskiego podejmuje czynności kontrolne na swoim terytorium, może on zwrócić się o informacje do właściwego organu dowolnego innego państwa członkowskiego, na które czynności te mogą wywierać bezpośredni lub pośredni wpływ. Taki wniosek o informacje może zostać złożony za pośrednictwem instytucji łącznikowych przewidzianych w art. 40 akapit trzeci, a pomoc powinna być udzielana terminowo.

Komisję powiadamia się za każdym razem, gdy produkt będący przedmiotem kontroli, o których mowa w akapicie pierwszym, pochodzi z państwa trzeciego oraz jeśli wprowadzanie tego produktu na rynek może być przedmiotem szczególnego zainteresowania innych państw członkowskich.

Organ, do którego się zwrócono, przekazuje wszelkie informacje umożliwiające organowi wnioskującemu wykonanie swoich obowiązków.

2. Na uzasadniony wniosek organu wnioskującego organ, do którego skierowany jest wniosek, przeprowadza kontrole w celu osiągnięcia celów opisanych we wniosku lub podejmuje niezbędne działania w celu zapewnienia, by te kontrole zostały wykonywane.

Organ, do którego skierowany jest wniosek, postępuje tak, jak gdyby działał we własnym imieniu.

3. W porozumieniu z organem, do którego skierowany jest wniosek, organ wnioskujący może wyznaczyć urzędników do następujących zadań:

- a) uzyskania w siedzibie właściwych organów w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę organ, do którego skierowany jest wniosek, informacji na temat stosowania odpowiednich przepisów dotyczących produktów sektora wina rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, niniejszego rozporządzenia i rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/274 lub na temat związanych z nimi kontroli, w tym sporządzania kopii dokumentów transportowych oraz innych dokumentów lub wyciągów z rejestrów;
- b) lub obecności w trakcie prowadzenia kontroli, o które zwrócono się zgodnie z ust. 2, po powiadomieniu we właściwym czasie przed rozpoczęciem tych działań organu, do którego się zwrócono.

Kopie, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a), można wykonywać wyłącznie za zgodą organu, do którego się zwrócono.

4. Urzędnicy organu, do którego się zwrócono, pozostają przez cały czas odpowiedzialni za kontrole przeprowadzane na terytorium ich państwa członkowskiego.

5. Urzędnicy organu wnioskującego:

- a) okazują pisemne upoważnienie wskazujące ich tożsamość i stanowisko;
- b) nie naruszając ograniczeń nałożonych przez państwo członkowskie organu, do którego się zwrócono, na własnych urzędników w odniesieniu do prowadzenia przedmiotowych kontroli, posiadają:
 - (i) prawa dostępu określone w art. 41 lit. a) i b);
 - (ii) prawo do bycia informowanym o wynikach kontroli przeprowadzonych przez urzędników organu, do którego się zwrócono, zgodnie z art. 41 lit. c) i e).

6. Koszty ponoszone przy pobieraniu, obróbce i wysyłce próbki oraz przy przeprowadzaniu testów analitycznych i organoleptycznych do celów kontroli pokrywa właściwy organ państwa członkowskiego, które zwróciło się o pobranie próbki. Koszty takie są obliczane według stawek stosowanych w państwie członkowskim, na którego terytorium prowadzone są czynności.

Artykuł 44

Moc wiążąca

Wyniki uzyskane przez urzędników właściwego organu państwa członkowskiego w trakcie stosowania przepisów niniejszej sekcji mogą być przywoływane przez właściwe organy innych państw członkowskich i mają taką samą wagę, jak gdyby były one wynikami uzyskanymi przez właściwe organy krajowe.

Artykuł 45

Zgłoszenie podejrzenia niezgodności z przepisami

W przypadku gdy właściwy organ państwa członkowskiego posiada podstawy, by podejrzewać lub jest w posiadaniu informacji, że produkt sektora wina jest niezgodny ze stosownymi przepisami rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, zasadami określonymi w niniejszym rozporządzeniu i w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2018/274 lub że był on przedmiotem nadużyć mających na celu uzyskanie ich lub sprzedanie, instytucja łącznikowa tego państwa członkowskiego niezwłocznie powiadamia instytucję łącznikową każdego państwa członkowskiego, z punktu widzenia którego nieprzestrzeganie tych zasad ma szczególne znaczenie, i jako takie może prowadzić do wprowadzenia środków administracyjnych lub prawnych.

W przypadku gdy właściwe organy państwa członkowskiego wiedzą lub podejrzewają, że produkty sektora wina są przedmiotem fałszerstwa mogącego powodować ryzyko dla konsumentów lub są niezgodne z art. 80 lub art. 90 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, instytucja łącznikowa tego państwa członkowskiego niezwłocznie informuje Komisję i instytucje łącznikowe innych państw członkowskich oraz, w stosownych przypadkach, instytucje łącznikowe zainteresowanych państw trzecich, za pośrednictwem systemu informacyjnego wprowadzonego przez Komisję.

SEKCJA II

KARY

Artykuł 46

Kary za nasadzenia bez zezwolenia i odzyskiwanie kosztów karczowania

Państwa członkowskie nakładają kary finansowe na producentów, którzy nie przestrzegają obowiązku określonego w art. 71 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

Minimalna kwota kary pieniężnej wynosi:

- a) 6 000 EUR za hektar, jeżeli producent karczuje całość niedozwolonego nasadzenia w terminie czterech miesięcy od dnia, w którym został powiadomiony o nieprawidłowości, zgodnie z art. 71 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013;
- b) 12 000 EUR za hektar, jeżeli producent karczuje całość niedozwolonego nasadzenia podczas pierwszego roku następującego po upływie terminu czterech miesięcy;
- c) 20 000 EUR za hektar, jeżeli producent karczuje całość niedozwolonego nasadzenia po pierwszym roku następującym po upływie terminu czterech miesięcy.

W przypadku gdy szacuje się, że roczny dochód uzyskany w danej winnicy przekracza 6 000 EUR za hektar, państwa członkowskie mogą zwiększyć minimalne kwoty określone w akapicie drugim proporcjonalnie do średniego rocznego dochodu z hektara szacowanego dla tego obszaru.

Jeżeli państwo członkowskie zapewnia wykarczowanie niedozwolonych nasadzeń własnymi środkami, odpowiednie koszty, którymi obciążani są producenci zgodnie z art. 71 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, są obliczane w obiektywny sposób, biorąc pod uwagę koszty pracy, wykorzystanie maszyn, transport lub inne poniesione koszty. Koszty te są dodawane do mającej zastosowanie kary.

Artykuł 47

Kary związane z dokumentami towarzyszącymi i dokumentami VI-1 w odniesieniu do niezgodności z niektórymi przepisami unijnymi

1. Stosowanie art. 10, 11 i 12 może zostać zawieszona w odniesieniu do podmiotów, o których mowa w art. 8 ust. 1, w przypadku gdy właściwe organy państwa członkowskiego dowiedzą się lub podejrzewają, że produkty sektora wina są przedmiotem fałszerstwa mogącego powodować ryzyko dla konsumentów lub są niezgodne z art. 80 lub 90 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.
2. Stosowanie art. 26 i 27 może zostać zawieszona w przypadku stwierdzenia lub podejrzenia, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w odniesieniu do win importowanych.

*Artykuł 48***Kary za nieprzestrzeganie obowiązku prowadzenia ewidencji przychodów i rozchodów, przedkładania deklaracji lub powiadomień**

1. Podmioty zobowiązane do prowadzenia rejestru przychodów i rozchodów, do przedstawienia deklaracji produkcji, zapasów lub zbiorów, lub do powiadamiania właściwych organów o działaniach, o których mowa w art. 30 ust. 2, które nie prowadzą takiego rejestru, nie przedłożą takich deklaracji w terminach, o których mowa w art. 22, 23 i 24 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/274, lub nie dokonają takiego powiadomienia w terminie ustalonym przez państwo członkowskie zgodnie z art. 30 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, podlegają karom administracyjnym.
2. Kary, o których mowa w ust. 1, przyjmują formę płatności określonej kwoty i są ustanawiane i stosowane przez państwa członkowskie na podstawie wartości produktów, szacowanych korzyści finansowych lub strat gospodarczych spowodowanych oszustwami.
3. W przypadku poważnego lub powtarzającego się nieprzestrzegania obowiązku składania deklaracji przed upływem terminów, o których mowa w ust. 1, dany podmiot nie może korzystać ze środków wsparcia przewidzianych w art. 47 i 50 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 w danym roku budżetowym ani na kolejny rok budżetowy, z zastrzeżeniem, że:
 - a) w przypadku gdy przekroczone zostaną terminy, o których mowa w art. 22, 23 i 24 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/274, ale o nie więcej niż 15 dni roboczych, stosowane będą wyłącznie kary administracyjne, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu;
 - b) jeżeli informacje zawarte w deklaracjach, o których mowa w ust. 1, zostaną uznane przez właściwy organ państw członkowskich za niepełne lub nieprawidłowe i jeżeli brakujące lub nieprawidłowe informacje mają zasadnicze znaczenie dla prawidłowego stosowania środków przewidzianych w art. 47 i 50 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, wypłacana pomoc jest proporcjonalnie zmniejszana o kwotę wyznaczaną przez właściwy organ w zależności od wagi popełnionego naruszenia.

*Artykuł 49***Nadzwyczajne okoliczności i oczywiste błędy**

1. Kary określone w niniejszym rozporządzeniu nie mają zastosowania w przypadku „nadzwyczajnych okoliczności” w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.
2. Wszelkie informacje lub wnioski przedkładane państwu członkowskiemu na podstawie niniejszego rozporządzenia mogą zostać skorygowane w każdej chwili po ich przedłożeniu, w przypadku wystąpienia oczywistych błędów potwierdzonych przez właściwy organ.

ROZDZIAŁ VIII

POWIADOMIENIA*Artykuł 50***Charakter i rodzaj zgłaszanych informacji**

1. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji:
 - a) przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne przyjęte przez nie na podstawie art. 120 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, niniejszego rozporządzenia i rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/274;
 - b) nazwę i adres właściwych organów odpowiedzialnych za przeprowadzanie urzędowych analiz, administracyjnej procedury certyfikacji oraz kontroli dotyczących rejestrów i dokumentów towarzyszących;
 - c) nazwę i adres właściwych organów odpowiedzialnych za wydawanie zezwoleń na nasadzenia winorośli oraz właściwych organów odpowiedzialnych za prowadzenie i aktualizację rejestru winnic oraz przedkładanie zaktualizowanego wykazu potencjału produkcyjnego;
 - d) informacje o progach, o których mowa w sekcji H akapit pierwszy pkt 1) i 2) załączniku II;

- e) środki wprowadzone w celu wdrożenia postanowień rozdziału VII, w przypadku gdy zgłoszenie tych środków jest istotne dla współpracy między państwami członkowskimi, oraz nazwę i adres instytucji łącznikowej wyznaczonej przez każde państwo członkowskie;
 - f) warunki, jakie stosują one w odniesieniu do sporządzania dokumentów towarzyszących, o których mowa w art. 10 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) ppkt (iii) i lit. b);
 - g) odmiany winorośli, których dotyczy stosowanie art. 81 i art. 120 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.
2. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich zmianach w nazwie i adresie właściwych organów i instytucji łącznikowych, które zgłoszono Komisji zgodnie z ust. 1.
3. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, przesyłane jest zgodnie z art. 34 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/274.

Artykuł 51

Publikacja zgłoszonych informacji

1. Na podstawie powiadomień przekazanych przez właściwe organy z państw trzecich Komisja sporządza i aktualizuje wykazy zawierające następujące informacje:
- a) nazwę i adres właściwych organów kraju pochodzenia produktu, odpowiedzialnych za wydawanie dokumentów VI-1;
 - b) nazwę i adres instytucji lub służb wyznaczonych przez kraj pochodzenia lub, w przypadku gdy nie istnieją one w kraju pochodzenia, już zatwierdzonego laboratorium znajdującego się poza granicami kraju pochodzenia produktu, do celów wypełnienia części raportu z analizy dokumentów VI-1;
 - c) nazwę i adres oraz oficjalny numer rejestracyjny producentów wina i przetwórców upoważnionych przez kraj pochodzenia produktu do sporządzania dokumentów VI-1;
 - d) nazwę i adres pojedynczej instytucji łącznikowej wyznaczonej w każdym z państw trzecich do odbierania i przekazywania dalej wniosków o pomoc administracyjną i do reprezentowania swojego kraju w relacjach z Komisją i państwami członkowskimi.
2. Komisja podaje do wiadomości publicznej nazwy i adresy właściwych organów, o których mowa w art. 50 ust. 1 lit. b) i c), oraz informacje dotyczące potencjału produkcyjnego, o których mowa w art. 50 ust. 1 lit. c), nazwę i adres instytucji łącznikowej, o której mowa w art. 50 ust. 1 lit. e), odmian winorośli, o których mowa w art. 50 ust. 1 lit. g), oraz wykazy, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

ROZDZIAŁ IX

ZMIANY, UCHYLENIE, PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 52

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 555/2008

W rozporządzeniu (WE) nr 555/2008 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) skreśla się art. 1, 21, 22 i 23, 38–54, 74, 83–95a, 98–102;
- 2) skreśla się załączniki IX–XIII oraz XVI–XXI.

Artykuł 53

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 606/2009

W rozporządzeniu (WE) nr 606/2009 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) skreśla się art. 12 i 13;

2) dodaje się art. 14a i 14b w brzmieniu:

„Artykuł 14a

Określanie minimalnej zawartości alkoholu w odniesieniu do produktów ubocznych

1. Z zastrzeżeniem części II sekcja D pkt 1 w załączniku VIII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 państwa członkowskie określają minimalny procent objętości alkoholu, jaki muszą zawierać produkty uboczne po ich oddzieleniu od win, w odniesieniu do zawartości alkoholu w wytworzonym winie. Państwa członkowskie mogą regulować tę minimalną zawartość na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów.

2. Jeżeli stosowny odsetek ustalony przez państwa członkowskie zgodnie z ust. 1 nie zostanie osiągnięty, dany podmiot dostarcza określoną ilość wina pochodzącą z własnej produkcji, która odpowiada ilości wymaganej do osiągnięcia tego minimalnego udziału procentowego.

3. Do celów określenia zawartości alkoholu w produktach ubocznych w odniesieniu do zawartości alkoholu w wytworzonym winie, standardowe zawartości alkoholu w % objętościowych w winie, stosowane w różnych strefach uprawy winorośli, są następujące:

- a) 8,0 % dla strefy A;
- b) 8,5 % dla strefy B;
- c) 9,0 % dla strefy C I;
- d) 9,5 % dla strefy C II;
- e) 10,0 % dla strefy C III.

Artykuł 14b

Zagospodarowywanie produktów ubocznych

1. Producenci wycofują produkty uboczne powstałe podczas produkcji wina lub innego procesu przetwarzania winogron pod nadzorem właściwych organów państw członkowskich, z zastrzeżeniem wymogów dotyczących dostarczania i rejestracji określonych odpowiednio w art. 9 ust. 1 lit. b) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/273 (*) oraz art. 14 ust. 1 lit. b) ppkt (vii) i w art. 18 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/274 (**).

2. Wycofanie odbywa się bezzwłocznie i nie później niż na koniec roku winiarskiego, w którym zostały uzyskane produkty uboczne, zgodnie z obowiązującymi przepisami unijnymi, w szczególności w odniesieniu do środowiska naturalnego.

3. Państwa członkowskie mogą zdecydować, że producenci, którzy w trakcie danego roku winiarskiego nie wytwarzają więcej niż 50 hektolitrów wina lub moszczu samodzielnie we własnych zakładach, nie podlegają wymogowi wycofywania produktów ubocznych.

4. Producenci mogą wypełnić obowiązek zagospodarowania części lub całości produktów ubocznych produkcji wina lub innego procesu przetwarzania winogron, przekazując produkty uboczne do destylacji. Zagospodarowanie produktów ubocznych poświadcza właściwy organ państwa członkowskiego.

5. Państwa członkowskie mogą zdecydować, że przekazanie do destylacji części lub całości produktów ubocznych powstałych podczas produkcji wina lub innego procesu przetwarzania winogron jest obowiązkowe dla wszystkich lub dla niektórych producentów działających na terytorium ich kraju na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów.

(*) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/273 z dnia 11 grudnia 2017 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do systemu zezwoleń na nasadzenia winorośli, rejestru winnic, dokumentów towarzyszących i świadectw, rejestru przychodów i rozchodów, obowiązkowych deklaracji, powiadomień i publikowania zgłoszonych informacji, oraz uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do odpowiednich kontroli i kar, zmieniające rozporządzenia Komisji (WE) nr 555/2008, (WE) nr 606/2009 i (WE) nr 607/2009 oraz uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 436/2009 i rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/560 (Dz.U. L 58 z 28.2.2018, s. 1).

(**) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/274 z dnia 11 grudnia 2017 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do systemu zezwoleń na nasadzenia winorośli, certyfikacji, rejestru przychodów i rozchodów, obowiązkowych deklaracji i powiadomień dokumentów towarzyszących i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do odpowiednich kontroli i uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/561 (Dz.U. L 58 z 28.2.2018, s. 60).”.

*Artykuł 54***Zmiana rozporządzenia (WE) nr 607/2009**

W rozporządzeniu (WE) nr 607/2009 skreśla się artykuł 63.

*Artykuł 55***Uchylenie**

Uchyła się rozporządzenie (UE) nr 436/2009 i rozporządzenie delegowane (WE) nr 2015/560.

*Artykuł 56***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 grudnia 2017 r.

W imieniu Komisji

Jean-Claude JUNCKER

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 555/2008 z dnia 27 czerwca 2008 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do programów wsparcia, handlu z krajami trzecimi, potencjału produkcyjnego oraz kontroli w sektorze wina (Dz.U. L 170 z 30.6.2008, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 436/2009 z dnia 26 maja 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 w odniesieniu do rejestru winnic, obowiązkowych deklaracji i sporządzania informacji na potrzeby monitorowania rynku, dokumentów towarzyszących przewozowi produktów i rejestrów prowadzonych w sektorze wina (Dz.U. L 128 z 27.5.2009, s. 15).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 606/2009 z dnia 10 lipca 2009 r. ustanawiające niektóre szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 w odniesieniu do kategorii produktów sektora wina, praktyk enologicznych i obowiązujących ograniczeń (Dz.U. L 193 z 24.7.2009, s. 1).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 607/2009 z dnia 14 lipca 2009 r. ustanawiające niektóre szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 w odniesieniu do chronionych nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych, określeń tradycyjnych, etykietowania i prezentacji niektórych wyrobów winiarskich (Dz.U. L 193 z 24.7.2009, s. 60).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/560 z dnia 15 grudnia 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do systemu zezwoleń na nasadzenia winorośli (Dz.U. L 93 z 9.4.2015, s. 1).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/274 z dnia 11 grudnia 2017 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do systemu zezwoleń na nasadzenia winorośli, certyfikacji, rejestru przychodów i rozchodów, obowiązkowych deklaracji i powiadomień dokumentów towarzyszących i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do odpowiednich kontroli i uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/561 (zob. s. 60 niniejszego Dziennika Urzędowego).

- (¹⁰) Dyrektywa Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylająca dyrektywę 92/12/EWG (Dz.U. L 9 z 14.1.2009, s. 12).
- (¹¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).
- (¹²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1186/2009 z dnia 16 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz.U. L 324 z 10.12.2009, s. 23).
- (¹³) Decyzja nr 1152/2003/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 czerwca 2003 r. w sprawie komputeryzacji przepływu wyrobów objętych podatkiem akcyzowym i nadzoru nad nimi (Dz.U. L 162 z 1.7.2003, s. 5).
- (¹⁴) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 684/2009 z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy Rady 2008/118/WE w odniesieniu do skomputeryzowanych procedur przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy (Dz.U. L 197 z 29.7.2009, s. 24).
- (¹⁵) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3649/92 z dnia 17 grudnia 1992 r. w sprawie uproszczonego dokumentu towarzyszącego w wewnątrzwspólnotowym przepływie produktów objętych podatkiem akcyzowym, przeznaczonych do konsumpcji w państwie członkowskim wysyłki (Dz.U. L 369 z 18.12.1992, s. 17).
- (¹⁶) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).
- (¹⁷) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 1).
- (¹⁸) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz.U. L 95 z 7.4.2017, s. 1).
-

ZAŁĄCZNIK I

ZASADY ODNOŚĄCE SIĘ DO KRYTERIÓW KWALIFIKOWALNOŚCI, O KTÓRYCH MOWA W ART. 64 UST. 1 LIT. c) ROZPORZĄDZENIA (UE) NR 1308/2013, ORAZ DODATKOWEGO KRYTERIUM, O KTÓRYM MOWA W ART. 4 UST. 1 NINIEJSZEGO ROZPORZĄDZENIA**A. Kryterium, o którym mowa w art. 64 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013**

Kryterium, o którym mowa w art. 64 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, uznaje się za spełnione, jeżeli jest spełniony jeden z następujących warunków:

- 1) obszar(-y) przeznaczony(-e) do nowego nasadzenia, jest(są) przeznaczony(-e) do produkcji wina o określonej ChNP danego obszaru; lub
- 2) jeżeli obszar(-y) przeznaczony(-e) do nowego nasadzenia, jest (są) przeznaczony(-e) do produkcji wina o określonej ChNP, wnioskodawca podejmuje następujące zobowiązania:
 - a) nie stosuje ani nie wprowadza do obrotu żadnych winogron produkowanych na tych nowo nasadzonych obszarach przeznaczonych na produkcję win ChNP, w przypadku gdy obszary te są położone na obszarach kwalifikujących się do tego celu;
 - b) nie wykarczowuje ani nie nasadza ponownie w celu uczynienia nasadzonego ponownie obszaru kwalifikującym się do produkcji winogron na wina o określonej ChNP.

Wnioskodawca zobowiązuje się do podjęcia zobowiązań, o których mowa w pkt 2, w ograniczonym okresie, który zostanie ustalony przez dane państwo członkowskie i który nie może wykraczać poza dzień 31 grudnia 2030 r.

B. Dodatkowe kryterium określone w art. 4 ust. 1 niniejszego rozporządzenia

Dodatkowe kryterium, o którym mowa w art. 4 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, uznaje się za spełnione, jeżeli jest spełniony jeden z następujących warunków:

- 1) obszar(-y) przeznaczony(-e) do nowego nasadzenia, jest(są) przeznaczony(-e) do produkcji wina o określonym ChoG danego obszaru; lub
- 2) jeżeli obszar(-y) przeznaczony(-e) do nowego nasadzenia, jest (są) przeznaczony(-e) do produkcji wina o określonym ChoG wnioskodawca podejmuje następujące zobowiązania:
 - a) nie stosuje, ani nie wprowadza do obrotu żadnych winogron produkowanych w tych nowo nasadzonych obszarach przeznaczonych na produkcję win ChoG, w przypadku gdy obszary te są położone na obszarach kwalifikujących się do tego celu;
 - b) nie wykarczowuje, ani nie nasadza ponownie w celu uczynienia nasadzonego ponownie obszaru kwalifikującym się do produkcji winogron na wina o określonym ChoG.

Wnioskodawca zobowiązuje się do podjęcia zobowiązań, o których mowa w pkt 2, w ograniczonym okresie, który zostanie ustalony przez dane państwo członkowskie i który nie może wykraczać poza dzień 31 grudnia 2030 r.

ZAŁĄCZNIK II

ZASADY ODNOŚĄCE SIĘ DO KRYTERIÓW PIERWSZEŃSTWA, O KTÓRYCH MOWA W ART. 64 UST. 2 LIT. a)-h) ROZPORZĄDZENIA (UE) NR 1308/2013, ORAZ DODATKOWEGO KRYTERIUM, O KTÓRYM MOWA W ART. 4 UST. 3 NINIEJSZEGO ROZPORZĄDZENIA**A. Kryterium, o którym mowa w art. 64 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013**

- 1) Osoby prawne, niezależnie od ich formy prawnej, uznaje się za spełniające niniejsze kryterium, jeżeli spełniony jest jeden z następujących warunków:
 - a) osoba fizyczna, która po raz pierwszy zakłada winnicę i która kieruje gospodarstwem („nowy podmiot”), sprawuje faktyczną i trwałą kontrolę nad daną osobą prawną w zakresie decyzji dotyczących zarządzania, korzyści i ryzyka finansowego. W przypadku gdy w kapitale osoby prawnej lub w zarządzaniu nią uczestniczy kilka osób fizycznych, w tym jedna lub więcej osób niebędących nowymi podmiotami, nowy podmiot jest uprawniony do sprawowania takiej faktycznej i długoterminowej kontroli samodzielnie albo wspólnie z innymi osobami; lub
 - b) w przypadku gdy osoba prawna jest samodzielnie lub wspólnie kontrolowana przez inną osobę prawną, do każdej osoby fizycznej sprawującej kontrolę nad taką inną osobą prawną stosuje się warunki określone w lit. a).

Warunki określone w lit. a) i b) stosuje się odpowiednio w odniesieniu do grup osób fizycznych, niezależnie od statusu prawnego nadanego takiej grupie i jej członkom w prawie krajowym.

- 2) Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o włączeniu dodatkowego warunku wymagającego, by wnioskodawca był osobą fizyczną, która ma nie więcej niż 40 lat w roku złożenia wniosku („młody producent”).

Osoby prawne, o których mowa w pkt 1, mogą być uznane za spełniające dodatkowy warunek, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego punktu, jeżeli osoba fizyczna, o której mowa w pkt 1 lit. a) i b) ma nie więcej niż 40 lat w roku złożenia wniosku.

Warunki ustanowione w akapicie drugim stosuje się odpowiednio w odniesieniu do grup osób fizycznych, o których mowa w pkt 1 akapit drugi.

- 3) Państwa członkowskie mogą wymagać, aby wnioskodawcy zobowiązali się, że w okresie pięciu lat nie wynajmą, ani nie sprzedadzą obszaru(-ów) nowo nasadzonego(-ych) innej osobie fizycznej lub prawnej.

W przypadku gdy wnioskodawca jest osobą prawną lub grupą osób fizycznych, państwa członkowskie mogą również wymagać od wnioskodawcy, aby przez okres pięciu lat nie przekazywał wykonywania skutecznej i długoterminowej kontroli nad gospodarstwem pod względem zarządzania, korzyści i ryzyka finansowego innej osobie lub innym osobom, chyba że taka osoba lub osoby spełniały warunki określone w pkt 1 i 2, które obowiązywały w momencie udzielania zezwolenia.

B. Kryterium, o którym mowa w art. 64 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013

Kryterium, o którym mowa w art. 64 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, uznaje się za spełnione, jeżeli jest spełniony jeden z następujących warunków:

- 1) wnioskodawca zobowiązuje się do przestrzegania, w okresie od pięciu do siedmiu lat, zasad produkcji ekologicznej ustanowionych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 834/2007 ⁽¹⁾ i, w stosownych przypadkach, w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 889/2008 ⁽²⁾ w odniesieniu do obszaru(-ów), który(-e) ma(-ją) być nowo nasadzone, lub do całego gospodarstwa rolnego. Okres taki nie może wykraczać poza dzień 31 grudnia 2030 r.

Państwa członkowskie mogą uznać, że kryterium to zostało spełnione, jeżeli wnioskodawcy są już plantatorami winorośli w momencie składania wniosku, oraz jeżeli efektywnie stosowali zasady produkcji ekologicznej, o których mowa w akapicie pierwszym, do całego obszaru uprawy winorośli w danym gospodarstwie przez okres co najmniej pięciu lat przed złożeniem wniosku.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 (Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 889/2008 z dnia 5 września 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych w odniesieniu do produkcji ekologicznej, znakowania i kontroli (Dz.U. L 250 z 18.9.2008, s. 1).

- 2) wnioskodawca zobowiązuje się do przestrzegania jednej z następujących wytycznych lub systemów certyfikacji, które wykraczają poza odpowiednie obowiązkowe normy ustanowione zgodnie z tytułem VI rozdział I rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, przez okres co najmniej pięciu do siedmiu lat, który w żadnym wypadku nie może wykraczać poza dzień 31 grudnia 2030 r.:
- wytycznych dla poszczególnych upraw lub sektorów w zakresie zintegrowanego zarządzania szkodnikami, które są odpowiednie do uprawy winorośli zgodnie z art. 14 ust. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/128/WE⁽¹⁾, w przypadku gdy takie wytyczne w ogóle istnieją;
 - krajowych systemów certyfikacji dla integrowanej produkcji, które są odpowiednie do uprawy winorośli;
 - krajowych lub regionalnych systemów certyfikacji środowiskowej poświadczających zgodność z prawodawstwem w zakresie ochrony środowiska w odniesieniu do jakości gleby i wody, różnorodności biologicznej, zachowania krajobrazu oraz łagodzenia zmiany klimatu lub przystosowania się do zmiany klimatu, oraz które mają znaczenie dla uprawy winorośli.

Systemy certyfikacji, o których mowa w lit. b) i c), poświadczają, że rolnik stosuje w swoim gospodarstwie praktyki zgodne ze zdefiniowanymi na poziomie krajowym przepisami dla produkcji zintegrowanej lub z celami, o których mowa w lit. c). Certyfikacja ta prowadzona jest przez jednostki certyfikujące, które są akredytowane zgodnie z rozdziałem II rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008⁽²⁾, jak również z zachowaniem odpowiednich norm zharmonizowanych dotyczących „Oceny zgodności – wymogi dla organów certyfikujących produkty, procesy i usługi” lub „Oceny zgodności – wymogi dla jednostek prowadzących audyt i certyfikację systemów zarządzania”.

Państwa członkowskie mogą uznać, że kryterium to zostało spełnione, jeżeli wnioskodawcy są już plantatorami winorośli w momencie składania wniosku oraz jeżeli efektywnie przestrzegali wytycznych lub systemów certyfikacji, o których mowa w akapicie pierwszym, w odniesieniu do całego obszaru uprawy winorośli w danym gospodarstwie przez okres co najmniej pięciu lat przed złożeniem wniosku.

- 3) W przypadku gdy program(-y) rozwoju obszarów wiejskich państw członkowskich obejmuje(-ą) szczególnie rodzaj „rolno-środowiskowo-klimatycznych” operacji określonych w art. 28 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013⁽³⁾, który ma zastosowanie do obszarów uprawy winorośli mających znaczenie dla konkretnego obszaru wskazanego we wniosku, oraz pod warunkiem że dostępne będą wystarczające środki, wnioskodawca kwalifikuje się do uzyskania pomocy oraz zobowiązuje się stosować tego rodzaju operację(-e) do obszaru, który ma być nowo nasadzony, oraz spełnić zobowiązania określone w odpowiednim(-ich) programie(-ach) rozwoju obszarów wiejskich, dla danego „rolno-środowiskowo-klimatycznego” rodzaju operacji.
- 4) Konkretna(-e) działka(-i) określona(-e) we wniosku znajduje(-ą) się na stokach, na których utworzono tarasy.

Państwa członkowskie mogą również wymagać, aby producenci zobowiązali się, przez okres co najmniej pięciu do siedmiu lat, by nie karczować, ani nie nasadzać ponownie na obszarach, które nie spełniają tych warunków. Okres taki nie może wykraczać poza dzień 31 grudnia 2030 r.

C. Kryterium, o którym mowa w art. 64 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013

Kryterium, o którym mowa w art. 64 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, uznaje się za spełnione, jeżeli jest spełniony jeden z następujących warunków:

- konkretna(-e) działka(-i) określona(-e) we wniosku znalazła(-y) się w posiadaniu wnioskodawcy w wyniku wymiany z inną(-ymi) działką(-ami) uprawy winorośli w ramach projektu konsolidacji gruntu;
- działka(-i) określona(-e) we wniosku nie jest (są) nasadzona(-e) winoroślą lub jest (są) nasadzona(-e) winoroślą, która zajmuje mniejszą powierzchnię niż działka(-i) utracona(-e) w wyniku realizacji projektu konsolidacji gruntu;
- całkowity obszar, dla którego składany jest wniosek o zezwolenie, nie przekracza różnicy, jeśli taka istnieje, pomiędzy obszarem uprawy winorośli na uprzednio posiadanej(-ych) działce(-ach) a obszarem określonym we wniosku.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/128/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania na rzecz zrównoważonego stosowania pestycydów (Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 71).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiające wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 30).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 487).

D. Kryterium, o którym mowa w art. 64 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013

Kryterium, o którym mowa w art. 64 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, uważa się za spełnione, jeśli konkretna(-e) działka(-i) określona(-e) we wniosku znajduje(-ą) się na jednym z następujących obszarów:

- 1) obszary dotknięte suszą, w których stosunek rocznych opadów do rocznej potencjalnej ewapotranspiracji, jest mniejszy niż 0,5;
- 2) obszary, w których głębokość ukorzenia jest mniejsza niż 30 cm;
- 3) obszary o niekorzystnej teksturze i kamienistości gleby, zgodnie z definicją i progami określonymi w załączniku III do rozporządzenia (UE) nr 1305/2013;
- 4) obszary położone na zboczach o spadku terenu przekraczającym co najmniej 15 %;
- 5) obszary położone na obszarach górskich na wysokości co najmniej 500 m, z wyłączeniem wysoko położonych równin;
- 6) obszary położone w najbardziej oddalonych regionach Unii, o których mowa w art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, oraz na mniejszych wyspach Morza Egejskiego w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 229/2013 ⁽¹⁾ lub na małych wyspach o powierzchni nieprzekraczającej 250 km² i które charakteryzują się ograniczeniami strukturalnymi lub społeczno-gospodarczymi.

Państwa członkowskie mogą również wymagać, aby producenci zobowiązali się, by przez okres co najmniej pięciu do siedmiu lat nie karczować, ani nie nasadzać ponownie na obszarach o szczególnych ograniczeniach naturalnych lub innych. Okres taki nie może wykraczać poza dzień 31 grudnia 2030 r.

Państwa członkowskie mogą, najpóźniej do 2018 r., podjąć decyzję o wykluczeniu jednego lub większej ilości obszarów wymienionych w akapicie pierwszym, w odniesieniu do zgodności z kryterium pierwszeństwa, jeżeli nie są one w stanie ocenić w sposób skuteczny przestrzegania tej zgodności.

E. Kryterium, o którym mowa w art. 64 ust. 2 lit. e) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013

Kryterium, o którym mowa w art. 64 ust. 2 lit. e) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, uważa się za spełnione, jeśli zrównoważoność w oparciu o ocenę ekonomiczną danego projektu ustala się na podstawie jednej lub większej liczby następujących standardowych metod analizy finansowej inwestycji rolnych:

- 1) bieżąca wartość netto (NPV);
- 2) wewnętrzna stopa zwrotu (IRR);
- 3) stosunek korzyści do kosztów (BCR);
- 4) okres zwrotu nakładów (PP);
- 5) dodatkowe korzyści netto (INB).

Metodę stosuje się w sposób dostosowany do rodzaju wnioskodawcy.

Państwa członkowskie mogą zażądać od wnioskodawcy opracowania nowego nasadzenia winorośli, w zależności od właściwości technicznych określonych we wniosku.

F. Kryterium, o którym mowa w art. 64 ust. 2 lit. f) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013

Kryterium, o którym mowa w art. 64 ust. 2 lit. f) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, uważa się za spełnione, jeśli potencjał wzrostu konkurencyjności ustanowiono w oparciu o następujące ustalenia:

- 1) obszary przeznaczone do nowego nasadzenia przez istniejącego plantatora winorośli mogą przynieść znaczne korzyści skali ze względu na znaczący spadek kosztów jednostkowych dla programu, w ramach którego uruchamiane jest zaproszenie w odniesieniu do obszaru nowo nasadzonego, w stosunku do średniej w już istniejących winnicach w danym gospodarstwie rolnym lub do przeciętnej sytuacji w regionie;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 229/2013 z dnia 13 marca 2013 r. ustanawiające szczególne środki dotyczące rolnictwa dla mniejszych wysp Morza Egejskiego i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1405/2006 (Dz.U. L 78 z 20.3.2013, s. 41).

- 2) obszary przeznaczone do nowego nasadzenia przez istniejącego plantatora mogą przyczynić się do lepszego dostosowania do popytu rynkowego ze względu na wzrost cen produktu lub wzrost rynków zbytu, w stosunku do już istniejących winnic w danym gospodarstwie rolnym lub do przeciętnej sytuacji w regionie;
- 3) obszary przeznaczone do nowego nasadzenia przez nowy podmiot w sektorze mogą pozwolić na stosowanie modelu produkcji w gospodarstwie, który jest bardziej rentowny niż średnia w regionie.

Państwa członkowskie mogą bardziej uszczegółowić okoliczności wymienione w pkt 1, 2 i 3.

Państwa członkowskie mogą zażądać od wnioskodawcy opracowania nowego nasadzenia winorośli, w zależności od właściwości technicznych określonych we wniosku.

G. Kryterium, o którym mowa w art. 64 ust. 2 lit. g) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013

Kryterium, o którym mowa w art. 64 ust. 2 lit. g) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, uważa się za spełnione, jeśli działka(-i), która(-e) ma(-ją) zostać nasadzona(-e), znajduje(-ą) się w obszarze geograficznym produkcji istniejącej ChNP lub ChOG, o ile winogrona przeznaczone są do produkcji win ChNP lub ChOG i spełniony jest jeden z następujących warunków:

- 1) działka(-i), która(-e) ma(-ją) zostać nasadzona(-e) posiada lepsze cechy glebowe i klimatyczne w porównaniu ze średnią pozostałych działek posiadających winnice zgodne ze specyfikacjami oznaczenia geograficznego w tym samym regionie;
- 2) odmiana(-y) winorośli lub odpowiedni(-e) klon(-y) do uprawy jest (są) lepiej dostosowana(-e) do szczególnych właściwości glebowych i klimatycznych działki(-ek), która(-e) ma(-ją) zostać nasadzona(-e) w porównaniu z działkami posiadającymi winnice zgodne ze specyfikacjami oznaczenia geograficznego, posiadające podobne cechy glebowe i klimatyczne oraz znajdujące się w tym samym regionie, ale na których uprawia się inne odmiany lub inne klony należące do tej samej odmiany (odmian);
- 3) odmiana(-y) winorośli lub odpowiedni(-e) klon(-y), które mają być nasadzone, przyczyniają się do zwiększenia różnorodności odmian winorośli lub klonów istniejących odmian na tym samym obszarze geograficznym produkcji ChNP lub ChOG;
- 4) system(-y) uprawy winorośli, który ma być stosowany, lub struktura winnic, które mają być stworzone na obszarze(-ach) nowo nasadzonym(-ych), mają potencjał, by doprowadzić do poprawy jakości winogron w porównaniu z systemami uprawy lub strukturami głównie stosowanymi na tym samym geograficznym obszarze produkcji ChNP lub ChOG.

Państwa członkowskie mogą bardziej uszczegółowić warunki wymienione w pkt 1–4.

Państwa członkowskie mogą zażądać od wnioskodawcy opracowania nowego nasadzenia winorośli, w zależności od właściwości technicznych określonych we wniosku.

Państwa członkowskie mogą stosować to kryterium pierwszeństwa do wniosków dotyczących nowych nasadzeń w obszarze, który został wyznaczony w dokumentacji technicznej dołączonej do wniosku o ochronę nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego objętego wstępną procedurą krajową lub okresem kontroli ze strony Komisji. W takim przypadku warunki wymienione w pkt 1–4 stosuje się odpowiednio.

H. Kryterium, o którym mowa w art. 64 ust. 2 lit. h) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013

Kryterium, o którym mowa w art. 64 ust. 2 lit. h) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, uznaje się za spełnione, jeżeli wielkość gospodarstwa wnioskodawcy w chwili składania wniosku jest zgodna z progami, które mają zostać ustalone przez państwa członkowskie na poziomie krajowym lub regionalnym na podstawie obiektywnych kryteriów. Progi te ustala się na poziomie:

- 1) nie mniej niż 0,5 ha dla małych gospodarstw;
- 2) nie więcej niż 50 ha dla średnich gospodarstw.

Państwa członkowskie mogą również wymagać spełnienia jednego lub kilku z następujących warunków:

- 1) wielkość gospodarstwa wnioskodawcy zostanie zwiększona w wyniku nowego nasadzenia;
- 2) wnioskodawca miał już obszar nasadzony winoroślą, który nie korzysta ze zwolnień określonych w art. 62 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, w chwili składania wniosku.

I. Dodatkowe kryteria określone w art. 4 ust. 3 niniejszego rozporządzenia**I. „Uprzednie postępowanie producenta”**

Dodatkowe kryterium, o którym mowa w art. 4 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, uznaje się za spełnione, jeżeli wnioskodawca nie posiada winnic nasadzonych bez zezwolenia, o których mowa w art. 71 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, lub bez praw do sadzenia, o których mowa w art. 85a i 85b rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

Państwa członkowskie mogą również wymagać spełnienia jednego lub kilku z następujących warunków:

- 1) nie istnieje zezwolenie wcześniej przyznane wnioskodawcy w zastosowaniu art. 64 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, które wygasło ze względu na niewykorzystanie;
- 2) wnioskodawca nie naruszył żadnego z zobowiązań, o których mowa w sekcjach A i B załącznika I, w sekcjach A, B i D–G niniejszego załącznika oraz w pkt II niniejszej sekcji;
- 3) wnioskodawca nie posiada obszarów uprawy winorośli, które są wyłączone z produkcji od co najmniej ośmiu lat.

II. Organizacje nienastawione na zysk i służące celom społecznym, które otrzymały grunty skonfiskowane w związku z aktami terroryzmu lub innego rodzaju działalnością przestępczą.

Dodatkowe kryterium, o którym mowa w art. 4 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, uznaje się za spełnione, jeżeli wnioskodawca jest osobą prawną, niezależnie od jej formy prawnej, i są spełnione następujące warunki:

- 1) wnioskodawca jest organizacją nienastawioną na zysk, której działalność ma wyłącznie cel społeczny;
- 2) wnioskodawca korzysta ze skonfiskowanych gruntów wyłącznie do realizacji swoich celów społecznych zgodnie z art. 10 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/42/UE ⁽¹⁾.

Państwa członkowskie mogą również wymagać, aby wnioskodawcy zobowiązali się, że w okresie, który ustali państwo członkowskie, nie wynajmą, ani nie sprzedadzą obszar(-ów) nowo nasadzonego(-ych) innej osobie fizycznej lub prawnej. Okres taki nie może wykraczać poza dzień 31 grudnia 2030 r.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/42/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zabezpieczenia i konfiskaty narzędzi służących do popełnienia przestępstwa i korzyści pochodzących z przestępstwa w Unii Europejskiej (Dz.U. L 127 z 29.4.2014, s. 39).

ZAŁĄCZNIK III

MINIMUM INFORMACJI, JKTÓRE NALEŻY PODAĆ W REJESTRZE WINNIC, ORAZ SPECYFIKACJE DOTYCZĄCE TYCH INFORMACJI ZGODNIE Z ART. 7**1. REJESTR GOSPODARSTWA****1.1. Identyfikacja i położenie**

- 1) Identyfikacja plantatora winorośli (zgodna z jednolitym systemem rejestrowania tożsamości każdego beneficjenta, o którym mowa w art. 68 ust. 1 lit. f) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, oraz z rejestrami lub informacjami przechowywanymi przez państwo członkowskie).
- 2) Wykaz i położenie wszystkich działek winorośli, które nie są uważane za zawierające tylko opuszczone obszary uprawy winorośli (identyfikacja zgodna z systemem identyfikacji działek rolnych, o którym mowa w art. 68 ust. 1 lit. b) oraz art. 70 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013).

1.2. Charakterystyka obszaru(-ów) uprawy winorośli na działkach winorośli

Te informacje w odniesieniu do każdej działki winorośli powinny być wykazywane oddzielnie w dokumentacji plantatora winorośli. Jeżeli jednak pozwala na to jednorodny charakter działek winorośli, informacje mogą dotyczyć całości składającej się z kilku przyległych działek lub części przyległych działek, o ile identyfikacja każdej działki pozostanie zagwarantowana.

- 1) Identyfikacja działki winorośli: System identyfikacji działek winorośli należy ustanowić w oparciu o mapy, dokumenty ewidencji gruntów lub też inne dane kartograficzne. Korzysta się z technik opartych na skomputeryzowanym systemie informacji geograficznej, w tym ortoobrazów lotniczych lub satelitarnych, przy zastosowaniu jednolitego standardu gwarantującego dokładność co najmniej równą dokładności kartografii w skali 1:5 000 (lub 1:10 000 w przypadku gdy zostały one nabyte na podstawie umów długoterminowych, które zostały uzgodnione przed listopadem 2012 r.), przy uwzględnieniu obwodu i stanu działki. Należy to określić zgodnie z istniejącymi normami unijnymi.
- 2) Powierzchnia działki winorośli
W przypadku gdy winorośl uprawiana jest łącznie z innymi roślinami:
 - a) całkowita powierzchnia danej działki;
 - b) obszary obsadzone winoroślą w przeliczeniu na uprawy czyste (do celów przeliczenia stosowane są odpowiednie współczynniki ustalane przez państwo członkowskie).
- 3) Obszar działki winorośli lub w stosownych przypadkach obszar w przeliczeniu na uprawy czyste, z następującym podziałem w odniesieniu do obszaru(-ów) uprawy winorośli (informacje zgodne z zasadami przekazywania informacji, o których mowa w art. 33 ust. 1 lit. a) rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/274, i w części I załącznika IV do wspomnianego rozporządzenia, które jest, jeśli ma to zastosowanie, podstawą obliczenia wartości 1 %, o której mowa w art. 63 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013):
 - a) obszar(-y) upraw winorośli, który(-e) kwalifikuje(-ą) się do produkcji wina z ChNP;
 - b) obszar(-y) upraw winorośli, który(-e) kwalifikuje(-ą) się do produkcji wina z ChOG:
 - który(-e) kwalifikuje(-ą) się również do produkcji wina z ChNP i wina bez ChNP/ChOG,
 - który(-e) kwalifikuje(-ą) się również do produkcji wina z ChOG i wina bez ChNP/ChOG;
 - c) obszar(-y) upraw winorośli, który(-e) kwalifikuje(-ą) się tylko do produkcji wina bez ChNP/ChOG, ale leżący(-e) na obszarze geograficznym produkcji ChNP/ChOG;
 - d) obszar(-y) upraw winorośli, który(-e) kwalifikuje(-ą) się tylko do produkcji wina bez ChNP/ChOG, leżący(-e) poza obszarem geograficznym produkcji ChNP/ChOG;
 - e) obszar(-y) upraw winorośli o innym przeznaczeniu.

- 4) Uprawiane odmiany winorośli, odpowiadające im szacunkowe obszary i ich udział w powierzchni odnośnej działki winorośli oraz kolor winogron (informacje zgodne z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1337/2011 ⁽¹⁾).
- 5) Rok nasadzenia lub, jeżeli brak takiej informacji, szacowany wiek odnośnej działki winorośli (informacje zgodne z rozporządzeniem (UE) nr 1337/2011).
- 6) Obszar uprawy winorośli objęty restrukturyzacją lub przekształcaniem zgodnie z art. 46 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 (informacje zgodne z zasadami przekazywania informacji, o których mowa w tabelach w częściach IV, V i VI załącznika IV do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/274).
- 7) Obszar uprawy winorośli objęty zielonymi zbiorami zgodnie z art. 47 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 (informacje zgodne z zasadami przekazywania informacji, o których mowa w tabelach w częściach IV, V i VI załącznika IV do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/274).

Informacje, o których mowa w pkt 6 i 7, muszą również obejmować wszystkie obszary zrestrukturyzowane lub przekształcone, lub objęte zielonymi zbiorami zgodnie z art. 46 i 47 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 (informacje zgodne z zasadami przekazywania informacji, o których mowa w załączniku IV lub IVa i załączniku VI do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/1150 ⁽²⁾).

W przypadku gdy wszystkie obszary uprawy winorośli w dokumentacji plantatora zostały opuszczone lub mają inne zastosowanie niż uprawy winorośli, dokumentacja powinna zostać usunięta z rejestru winnic lub odpowiednio oznaczona, a odpowiednie obszary powinny zostać odliczone od tych, o których mowa w pkt 1.2 niniejszego załącznika.

1.3. Deklaracje

Deklaracja zbiorów (informacje zgodne z deklaracjami zbiorów, o których mowa w art. 33).

2. REJESTR PRODUKCJI

2.1. Identyfikacja

Identyfikacja osób fizycznych lub prawnych lub grup takich osób podlegających obowiązkowi składania deklaracji produkcji, o której mowa w art. 31.

2.2. Deklaracje

- a) Deklaracja produkcji (informacje zgodne z deklaracjami produkcji, o których mowa w art. 31).
- b) Deklaracja zapasów (informacje zgodne z deklaracjami zapasów, o których mowa w art. 32).

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1337/2011 z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie statystyk europejskich dotyczących upraw trwałych oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 357/79 i dyrektywę 2001/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 347 z 30.12.2011, s. 7).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1150 z dnia 15 kwietnia 2016 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do krajowych programów wsparcia w sektorze wina (Dz.U. L 190 z 15.7.2016, s. 23).

ZAŁĄCZNIK IV

MINIMUM DODATKOWYCH INFORMACJI UJĘTYCH W REJESTRZE WINNIC ORAZ SPECYFIKACJE DOTYCZĄCE TYCH INFORMACJI ZGODNIE Z ART. 7 UST. 1

1. REJESTR GOSPODARSTWA

1.1. **Identyfikacja i położenie**

- 1) Zezwolenia, o które złożono wnioski, już przyznane, ale jeszcze nie wykorzystywane, oraz odpowiedni konkretny obszar (informacje zgodne z powiadomieniami, o których mowa w art. 33 ust. 2 lit. a) i w tabelach w części IV załącznika IV do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/274).
- 2) Prawa do sadzenia (według rodzaju) do momentu upływu terminu przekształcenia na zezwolenia zgodnie z decyzją państw członkowskich (informacje zgodne z powiadomieniem w terminie do dnia 1 marca 2016 r., o którym mowa w art. 11 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/561 ⁽¹⁾) oraz w tabeli A załącznika VII do tego rozporządzenia).

1.2. **Charakterystyka obszaru(-ów) uprawy winorośli na działkach winorośli**

Te informacje w odniesieniu do każdej działki winorośli powinny być wykazywane oddzielnie w dokumentacji plantatora winorośli. Jeżeli jednak pozwala na to jednorodny charakter działek winorośli, informacje mogą dotyczyć całości składającej się z kilku przyległych działek lub części przyległych działek, o ile identyfikacja każdej działki pozostanie zagwarantowana.

- 1) Obszar(-y) objęty(-e) wymienionymi poniżej zwolnieniami w odniesieniu do systemu zezwoleń na nasadzenia winorośli:
 - a) obszary obsadzone lub powtórnie obsadzone w celach doświadczalnych (w tym odmianami winorośli, które nie są klasyfikowane zgodnie z art. 81 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013);
 - b) obszary obsadzone lub powtórnie obsadzone na szkółki szczepów.
- 2) Obszar(-y) obsadzony(-e) winoroślą bez zezwolenia po dniu 31 grudnia 2015 r., a także obszary wykarczowane bez zezwolenia (informacje zgodne z zasadami przekazywania informacji, o których mowa w art. 33 ust. 1 lit. e) rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/274 oraz w części III załącznika IV do tego rozporządzenia).
- 3) Obszar(-y) obsadzony(-e) winoroślą bez prawa do sadzenia przed dniem 1 stycznia 2016 r. oraz nielegalne nasadzenia, które zostały wykarczowane (informacje zgodne z zasadami przekazywania informacji, o których mowa w art. 58 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 555/2008 oraz w tabelach 3 i 7 załącznika XIII do tego rozporządzenia).

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/561 z dnia 7 kwietnia 2015 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do systemu zezwoleń na nasadzenia winorośli (Dz.U. L 93 z 9.4.2015, s. 12).

ZAŁĄCZNIK V

DOKUMENTY TOWARZYSZĄCE

A. WYMAGANIA DOTYCZĄCE STOSOWANIA DOKUMENTÓW TOWARZYSZĄCYCH

Informacje, o których mowa w art. 10 ust. 2, przedstawia się w postaci pozycji danych wymienionych w kolumnie 1 poniższej tabeli.

W przypadku dokumentów, o których mowa w art. 10 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) ppkt (i) oraz (iii), pozycje danych określa się cyframi i literami znajdującymi się w kolumnach A i B tabel w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 684/2009 (kolumna 2 poniższej tabeli).

W przypadku dokumentów, o których mowa w art. 10 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) ppkt (ii), pozycje danych określa się cyframi i literami znajdującymi się w rozporządzeniu (EWG) nr 3649/92 (kolumna 3 poniższej tabeli).

Kolejność i szczegółowe umiejscowienie pozycji danych ustalają państwa członkowskie na podstawie przepisów określonych w sekcji B niniejszego załącznika.

1	2	3
Numer referencyjny: każda przesyłka musi posiadać numer referencyjny, który pozwala zidentyfikować ją w rejestrach nadawcy. Ten numer to w stosownych przypadkach numer ARC, numer MVV lub numer referencyjny uproszczonego dokumentu towarzyszącego przypisany dokumentowi towarzyszącemu w jego formie administracyjnej lub handlowej	Nr 1d	Nr 2
Wysyłający: pełna nazwa (imię i nazwisko) i adres z kodem pocztowym oraz numer akcyzowy systemu wymiany informacji dotyczących podatku akcyzowego (SEED) uprawnionego podmiotu prowadzącego skład lub zarejestrowanego wysyłającego, w stosownych przypadkach	Nr 2	Nr 1
Miejsce wysyłki: faktyczne miejsce wysyłki, jeżeli towary nie są wysyłane z adresu wysyłającego	Nr 3	Nr 1
Odbiorca: pełna nazwa (imię i nazwisko) i adres z kodem pocztowym oraz numer akcyzowy systemu wymiany informacji dotyczących podatku akcyzowego (SEED) uprawnionego podmiotu prowadzącego skład lub zarejestrowanego odbiorcy, w stosownych przypadkach	Nr 5	Nr 4
Miejsce dostawy: faktyczne miejsce dostawy, jeżeli towary nie zostały dostarczone na adres odbiorcy	Nr 7	Nr 7
Właściwe organy dla miejsca wysyłki: nazwa i adres właściwego organu odpowiedzialnego za kontrolę sporządzania dokumentów towarzyszących w miejscu wysyłki. Informacja ta jest wymagana wyłącznie w przypadku przewozu do innego państwa członkowskiego lub wywozu poza Unię	Nr 10	Pole A
Przewoźnik: imię i nazwisko oraz adres osoby odpowiedzialnej za organizację pierwszego przewozu (jeżeli nie jest to wysyłający)	Nr 15	Nr 5
Pozostałe informacje dotyczące przewozu: a) rodzaj środka transportu (samochód ciężarowy, furgonetka, samochód cysterna, samochód, wagon kolejowy, wagon cysterna, samolot, statek); b) numer rejestracyjny lub, w przypadku statku, nazwa (informacje nieobowiązkowe). W przypadku zmiany środka transportu przewoźnik dokonujący załadunku produktu wskazuje na odwrocie dokumentu: – datę wysyłki, – rodzaj środka transportu oraz numer rejestracyjny w przypadku pojazdów i nazwa w przypadku statków – swoje imię i nazwisko lub nazwę przedsiębiorstwa oraz adres z kodem pocztowym. W przypadku zmiany miejsca dostawy: faktyczne miejsce dostawy	Nr 16	Nr 5

1	2	3
Kod CN	Nr 17c	Nr 9
Opis produktu: zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1308/2013 i obowiązującymi przepisami krajowymi, w szczególności dotyczącymi oznaczeń obowiązkowych	Nr 17p	Nr 8
Opis na opakowaniu towarów: numery identyfikacyjne oraz liczba opakowań zewnętrznych, liczba opakowań wewnętrznych. W odniesieniu do dokumentów innych niż te, o których mowa w art. 10 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) ppkt (i), dalsza część opisu może zostać podana na oddzielnym arkuszu dołączanym do każdego egzemplarza. W tym celu można zastosować wykaz opakowań	Nr 17.1	Nr 8
W przypadku produktów luzem: – wino: rzeczywista zawartość alkoholu, – produkty niesfermentowane: współczynnik refraktometryczny lub gęstość, – produkty w trakcie fermentacji: całkowita objętościowa zawartość alkoholu – wino o resztkowej zawartości cukru większej niż 4 gramy na litr: oprócz rzeczywistej objętościowej zawartości alkoholu całkowita objętościowa zawartość alkoholu	Nr 17 g i 17o	Nr 8
Informacje fakultatywne w przypadku przewozu luzem: w przypadku przewozu luzem win, o których mowa w ust. 1–9, 15 i 16 części II załącznika VII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, oznaczenie produktu zawiera nieobowiązkowe informacje, o których mowa w art. 120 wspomnianego rozporządzenia, o ile są one umieszczone na etykietach lub ich umieszczenie na etykietach jest przewidziane	Nr 17p	Nr 8
Ilość: – w przypadku produktów luzem: całkowita ilość netto – w przypadku produktów pakowanych: ilość pojemników zawierających produkt	Nr 17d/f oraz 17.1	Nr 8
Poświadczenia: poświadczenie ChNP, poświadczenie ChOG lub certyfikacja wina ze wskazanym rokiem zbiorów lub odmianą (odmianami) winorośli: zob. art. 11 i 12	Nr 17 l	Nr 14
Kategoria produktu sektora wina	Nr 17.2a	Nr 8
Kod strefy uprawy winorośli	Nr 17.2b	Nr 8
Kod czynności związanych z winem	Nr 17.2.1a	Nr 8
Certyfikat — kontrola wywozu, w stosownych przypadkach	Nr 18	A
Data rozpoczęcia przewozu oraz, jeśli wymaga tego państwo członkowskie, na którego terytorium rozpoczyna się operacja przewozu, godzina rozpoczęcia przewozu	Nr 18	Nr 15
Pieczęć organu właściwego dla miejsca wysyłki dla dokumentów innych niż te, o których mowa w art. 10 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) ppkt (i) (jeżeli jest wymagana)	Nr 18	Nr 15

B. WSKAZÓWKI DOTYCZĄCE SPORZĄDZANIA DOKUMENTÓW TOWARZYSZĄCYCH

1. Zasady ogólne

- 1.1. Jeżeli dokumenty, o których mowa w art. 10 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) ppkt (i), zawierają numer ARC nadawany przez system komputerowy, o którym mowa w art. 21 ust. 2 dyrektywy 2008/118/WE, lub numer MVV nadawany przez system informatyczny ustanowiony przez państwo członkowskie wysyłki, o którym mowa w art. 10 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) ppkt (iii), informacje, o których mowa w sekcji A, są przechowywane w wykorzystywanym systemie.
- 1.2. Dokumenty, o których mowa w art. 10 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) ppkt lit. a) ppkt (iii) tiret drugie, zawierają w nagłówku logo UE, słowa „Unia Europejska”, nazwę państwa członkowskiego wysyłki oraz symbol lub logo państwa członkowskiego wysyłki.

Dokumenty, o których mowa w art. 10 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) ppkt lit. a) ppkt (iii) tiret pierwsze, mogą zawierać elementy, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego punktu.

- 1.3. Dokumenty, o których mowa w art. 10 ust. 1, są wypełnione w sposób czytelny i nieusuwalny. Dokument nie może zawierać żadnych skreśleń ani nadpisanych wyrazów.

Każdą wymaganą kopię dokumentu oznacza się słowem „kopia” lub umieszcza na niej inne równoważne oznaczenie.

- 1.4. W przypadku przewozu od tego samego wysyłającego do tego samego odbiorcy może być sporządzony jeden dokument, w odniesieniu do przesyłki:

- a) więcej niż jednej partii produktu tej samej kategorii; lub
- b) więcej niż jednej partii produktu różnych kategorii, pod warunkiem że są one umieszczone w pojemnikach o pojemności nominalnej nie większej niż 60 litrów, opatrzonych etykietami i wyposażonych w zamknięcia jednorazowe.

- 1.5. W przypadku, o którym mowa w art. 17 ust. 1, lub jeżeli dokument towarzyszący przewozowi jest sporządzany przez właściwy organ, dokument jest ważny wyłącznie, jeżeli przewóz rozpoczyna się nie później niż piątego dnia roboczego następującego odpowiednio po dniu zatwierdzenia lub sporządzenia.

- 1.6. Jeżeli produkty są przewożone w oddzielnych przegrodach tego samego pojemnika transportowego lub są zmieszane w trakcie przewozu, wymagane jest sporządzenie dokumentu towarzyszącego każdej partii, bez względu na to, czy jest ona przewożona oddzielnie czy w mieszaninie. Dokument ten wskazuje sposób użycia produktu mieszanego zgodnie z zasadami ustanowionymi przez każde państwo członkowskie.

Wysyłający lub osoby upoważnione mogą jednak uzyskać zezwolenie państwa członkowskiego na sporządzenie jednego dokumentu dla całej ilości produktu powstałego w wyniku zmieszania. W takim przypadku właściwy organ określa sposób dostarczenia dowodu dotyczącego kategorii, pochodzenia i ilości różnych ładunków.

2. Przepisy szczególne

2.1. Informacje dotyczące **oznaczenia produktu**

a) Rodzaj produktu

Należy wskazać rodzaj produktu, używając wyrażenia zgodnego z przepisami unijnymi, które najdokładniej opisuje produkt, np.: wino z ChNP lub ChOG/wino bez ChNP lub ChOG/wino odmianowe bez ChNP lub ChOG/moszcz winogronowy do produkcji wina z ChNP lub ChOG/wino rocznikowe bez ChNP/ChOG.

b) Przewóz luzem

W przypadku przewozu luzem win, o których mowa w ust. 1–9 oraz 15 i 16 części II załącznika VII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, oznaczenie produktu zawiera nieobowiązkowe informacje, o których mowa w art. 120 wspomnianego rozporządzenia, o ile są one umieszczone na etykietach lub ich umieszczenie na etykietach jest przewidziane.

c) Zawartość alkoholu i gęstość

W przypadku przewozu produktów luzem lub w nieoznakowanych pojemnikach o pojemności nominalnej nie większej niż 60 litrów:

- (i) rzeczywista zawartość alkoholu w winie, z wyłączeniem młodego wina w trakcie fermentacji, lub całkowita zawartość alkoholu w młodym winie w trakcie fermentacji i w moszczu winogronowym częściowo sfermentowanym, jest wyrażona w % obj. i dziesiątych częściach % obj.;
- (ii) współczynnik załamania światła moszczu winogronowego jest uzyskiwany poprzez wykonanie pomiaru metodą uznaną w Unii. Jest on wyrażony jako potencjalna zawartość alkoholu w % obj. Informację tę można zastąpić gęstością wyrażoną w gramach na cm³;
- (iii) gęstość świeżego moszczu winogronowego w trakcie fermentacji zatrzymanej przez dodanie alkoholu wyrażona w gramach na cm³, a rzeczywista zawartość alkoholu tego produktu – w % obj. i dziesiątych częściach % obj.;

- (iv) zawartość cukru w zagęszczonym moszczu winogronowym, rektyfikowanym zagęszczonym moszczu winogronowym i zagęszczonym soku winogronowym wyrażona poprzez określenie zawartości cukrów ogółem w gramach na litr i na kilogram;
- (v) rzeczywista objętościowa zawartość alkoholu w wyłokach z winogron oraz drożdżowego osadu winiarskiego wskazywana nieobowiązkowo i wyrażona w litrach czystego alkoholu na decytonę.

Informacje te wyraża się z zastosowaniem tabel równoważności uznanych przez Unię w zasadach metod analitycznych.

d) Tolerancja

Nie naruszając przepisów unijnych ustanawiających limity dla niektórych produktów sektora wina, dopuszcza się następujące zakresy tolerancji:

- (i) w odniesieniu do całkowitej lub rzeczywistej zawartości alkoholu – tolerancja $\pm 0,2$ % obj.;
- (ii) w odniesieniu do gęstości – tolerancja sześciu jednostek więcej lub mniej do czwartego miejsca po przecinku ($\pm 0,0006$);
- (iii) w odniesieniu do zawartości cukru – tolerancja ± 3 %.

e) Pozostałe informacje dotyczące przewozu win i moszczu w zbiornikach:

(i) Strefa uprawy winorośli

Strefa uprawy winorośli, z której pochodzi przewożony produkt, jest podawana zgodnie z dodatkiem I do załącznika VII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 z zastosowaniem następujących skrótów: A, B, C I, C II, C III a) oraz C III b).

(ii) Przeprowadzone czynności

Wskazuje się czynności, którym poddano przewożony produkt, z zastosowaniem poniższych liczb w nawiasach:

- 0. produkt nie został poddany żadnej z poniższych czynności;
- 1. produkt został wzbogacony;
- 2. produkt został zakwaszony;
- 3. produkt został odkwaszony;
- 4. produkt został dosłodzony;
- 5. produkt został wzmocniony do destylacji;
- 6. produkt pochodzi z jednostki geograficznej innej niż wskazana w opisie dołączonym do produktu;
- 7. produkt powstał z odmiany winorośli innej niż wskazana w opisie dołączonym do produktu;
- 8. produkt zebrany w trakcie roku innego niż wskazany w opisie dołączonym do produktu;
- 9. produkt został wytworzony przy użyciu kawałków drewna dębowego;
- 10. produkt został wytworzony z eksperymentalnym zastosowaniem nowej praktyki enologicznej;
- 11. zawartość alkoholu w produkcie została skorygowana;
- 12. inne czynności (należy określić). Przykłady:
 - a) dla wina pochodzącego ze strefy B, które zostało wzbogacone, należy wskazać B (5);
 - b) dla moszczu winogronowego pochodzącego ze strefy C III(b), który został zakwaszony, należy wskazać C III(b) (2).

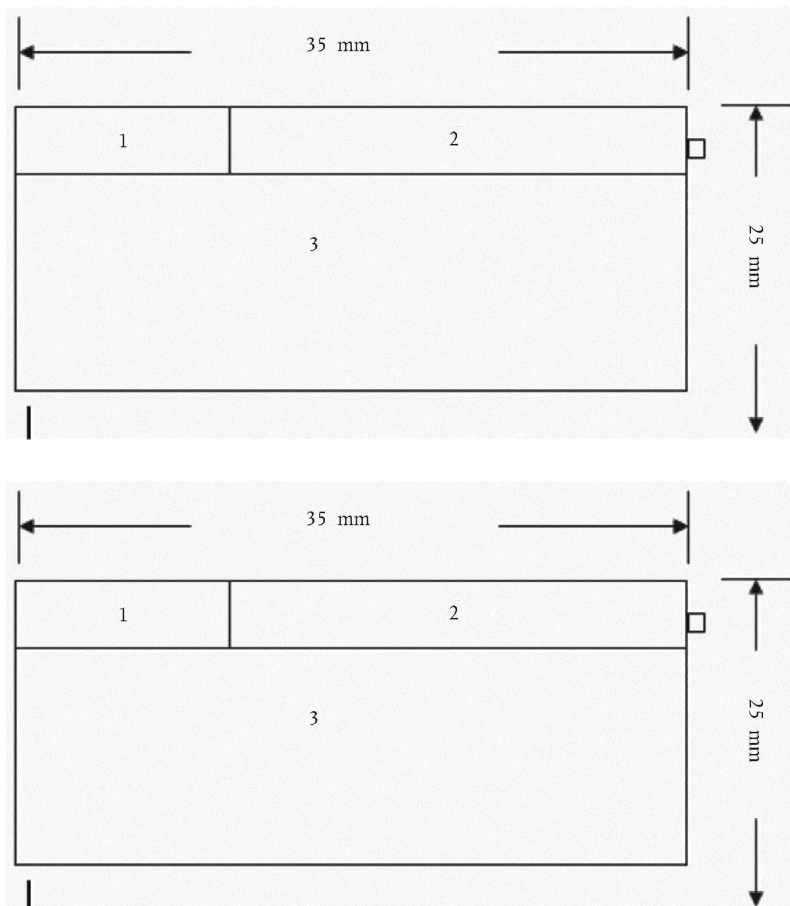
Informacje dotyczące strefy uprawy winorośli oraz przeprowadzonych czynności muszą być podane w uzupełnieniu informacji dotyczących oznaczenia produktu i w tym samym polu widzenia.

2.2. Informacje dotyczące **ilości netto**

- a) winogron, zagęszczonego moszczu winogronowego, rektyfikowanego zagęszczonego moszczu winogronowego, zagęszczonego soku winogronowego, wyłoków z winogron, drożdżowego osadu winiarskiego w tonach lub kilogramach wyraża się przy użyciu symboli „t” lub „kg”;
- b) pozostałych produktów w hektolitrach lub litrach wyraża się przy użyciu symboli „hl” lub „l”.

Dopuszcza się tolerancję 1,5 % całkowitej ilości netto przy wskazywaniu ilości produktów przewożonych luzem.

C. ZAPISY, O KTÓRYCH MOWA W ART. 10 UST. 3 AKAPIT PIERWSZY LIT. b) PPKT (i)

1. Godło państwa członkowskiego
2. Organ właściwy miejscowo
3. Uwierzytelnienie

D. UWAGI, O KTÓRYCH MOWA W ART. 13 UST. 2

- W języku angielskim: Exported: Export declaration No ... of [date]
- W języku bułgarskim: Изнесено: Декларация за износ № ... от [дата]
- W języku chorwackim: Izvezeno: Izvozna deklaracija br.[datum]
- W języku czeskim: Vyvezeno: Vývozní prohlášení č. ... ze dne [datum]
- W języku duńskim: Udførsel: Udførselsangivelse-nr.: ... af [dato]
- W języku estońskim: Eksporditud: Ekspordideklaratsiooni nr ..., ... [kuupäev]
- W języku fińskim: Viety: Vienti-ilmoitus nro ..., ... [päiväys]

W języku francuskim:	Exporté: Déclaration d'exportation no ... du [date]
W języku greckim:	Εξαχθέν: Δήλωση εξαγωγής αριθ. ... της [ημερομηνία]
W języku hiszpańskim:	Exportado: Declaración de exportación no ... de [fecha]
W języku litewskim:	Eksportuota: Eksporto deklaracija Nr. ..., [data]
W języku łotewskim:	Eksportēts: [datums] Eksporta deklarācija Nr. ...
W języku maltańskim:	Esportat: Dikjarazzjoni tal-esportazzjoni nru ... ta' [data]
W języku niderlandzkim:	Uitgevoerd: Uitvoeraangifte nr. ... van [datum]
W języku niemieckim:	Ausgeführt: Ausfuhranmeldung Nr. ... vom [Datum]
W języku polskim:	Wywieziono: Zgłoszenie eksportowe nr ... z dnia [data]
W języku portugalskim:	Exportado: Declaração de exportação n.º ... de [data]
W języku rumuńskim:	Exportat: Declarație de export nr. ... din [data]
W języku słowackim:	Vyvezené: Vývozné vyhlásenie č. ... zo dňa [dátum]
W języku słoweńskim:	Izvoženo: Izvozna deklaracija št. ... z dne [datum]
W języku szwedzkim:	Exporterad: Export deklaration nr ... av den [datum]
W języku węgierskim:	Exportálva: Exportnyilatkozat-sz.: ..., [dátum]
W języku włoskim:	Esportato: Dichiarazione di esportazione n. ... del [data]

ZAŁĄCZNIK VI

ŚWIADECTWA POŚWIADCZAJĄCE POCHODZENIE I CECHY PRODUKTÓW SEKTORA WINA, ROK ZBIORÓW LUB ODMIANĘ(-Y) WINOROŚLI, Z KTÓREJ(-YCH) PRODUKTY SĄ WYTWARZANE ORAZ ChNP LUB ChOG WIN Z UNII

(Art. 11 ust. 1 i art. 12 ust. 1)

CZĘŚĆ I

Istotne informacje, o których mowa w art. 11 ust. 1 i art. 12 ust. 1 lit. a)

Informacje, które należy podać w polu 17 I dokumentu towarzyszącego lub dokumentu handlowego stosowanego zgodnie z art. 21 ust. 6 dyrektywy 2008/118/WE lub zgodnie z art. 12 ust. 1 lit. a) niniejszego rozporządzenia

Ja niżej podpisany(-a), odpowiedzialny(-a) za produkty wymienione w niniejszym załączniku, poświadczam, że są one produkowane i butelkowane w [państwo członkowskie Unii Europejskiej] oraz że:

- 1) spełniają wymogi dotyczące etykietowania i prezentacji, w odniesieniu do:
 - a) chronionej nazwy pochodzenia (ChNP) lub chronionego oznaczenia geograficznego (ChOG) nr [..., ...] zarejestrowanych w „rejestrze E-Bacchus” utworzonym przez Unię zgodnie z art. 18 rozporządzenia (WE) nr 607/2009;
 - b) roku zbiorów, zgodnie z zasadami przewidzianymi w art. 120 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013;
 - c) odmiany winorośli („wino odmianowe”), zgodnie z zasadami przewidzianymi w art. 81 i 120 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013;
- 2) wszystkie produkty spełniają wymogi przepisów regulujących produkcję i dopuszczenie produktu do bezpośredniego spożycia przez ludzi na mocy prawa Unii;
- 3) produkty zostały wytworzone przy użyciu zatwierdzonych metod produkcji, a nie specjalnie w celu wywozu; oraz
- 4) produkty są autentyczne i nadają się do spożycia przez ludzi w Unii.

Podpis i data	Numer administracyjny nadany przez właściwy organ
Imię i nazwisko oraz funkcja producenta/przetwórcy	„Numer ARC” lub „numer MVV”

CZĘŚĆ II

Specjalne świadectwo wywozowe, o którym mowa w art. 12 ust. 1 lit. b)

A. WZÓR

Świadectwo do celów wywozu wina	
W odniesieniu do win wywożonych z Unii Europejskiej do ...	
Jest to wielofunkcyjne świadectwo, ustanowione zgodnie z art. 12 rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273 do celów	
<u>świadectwa pochodzenia, świadectwa fitosanitarne i świadectwa autentyczności</u>	
Unia Europejska	
	
2. Wysyłający:	A. Eksporter:
2a. Identyfikacja	Aa. Identyfikacja

3. Miejsce wysyłki:		A1. Adres:	
5. Identyfikacja środków transportu (rodzaj):		6. Numer:	
B. Importer:		Ba. Miejsce dostawy:	
17p. Opis	17df. Ilość (w litrach)	Szczegółowe informacje	
<p>17 l. Certyfikacja:</p> <p><i>Ja, niżej podpisany(-a), odpowiedzialny(-a) za niniejsze produkty przeznaczone na wywóz, poświadczam poniższe informacje:</i></p> <p><i>Produkty wymienione powyżej zostały wyprodukowane i zabutelkowane w Unii Europejskiej/w</i></p> <p><i>Wszystkie produkty spełniają wymogi przepisów regulujących produkcję i dopuszczenie produktu do bezpośredniego spożycia przez ludzi na mocy prawa UE;</i></p> <p><i>produkty zostały wytworzone przy użyciu normalnych i zatwierdzonych metod produkcji, a nie specjalnie w celu wywozu;</i></p> <p><i>produkty są autentyczne i nadają się do spożycia przez ludzi w Unii Europejskiej.</i></p> <p><i>Produkty wymienione powyżej zostały wyprodukowane i zabutelkowane zgodnie z przepisami UE jako wino:</i></p> <p>☐ z chronioną nazwą pochodzenia (ChNP) lub chronionym oznaczeniem geograficznym (ChOG) zarejestrowanymi w „rejestrze E-Bacchus” utworzonym przez UE zgodnie z art. 18 rozporządzenia (WE) nr 607/2009</p> <p>☐ z oznaczeniem roku zbiorów, zgodnie z zasadami przewidzianymi w art. 120 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013;</p> <p>☐ z oznaczeniem odmiany winorośli („wino odmianowe”), zgodnie z zasadami przewidzianymi w art. 81 i 120 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.</p> <p>Certyfikacja uzupełniająca (nieobowiązkowo)</p>			
Logo państwa członkowskiego		10. Organy kontrolne potwierdzają, że wysyłający produkty sektora wina opisane w niniejszym świadectwie jest zarejestrowany przez i powiązany z tym ostatnim i podlega zobowiązaniu, by wszystkie produkty sektora wina były zarejestrowane oraz objęte nadzorem i kontrolą przez właściwe władze.	
18. Podpis	Data:	18a. Niepowtarzalny numer administracyjny nadany przez właściwe organy	
Nazwisko i funkcja		(art. 10 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) ppkt (i) oraz (iii) rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273) ARC/MVV	
Wysyłający lub jego przedstawiciel potwierdzający prawdziwość powyższych informacji (Art. 12 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273)			

B. WYMAGANIA DOTYCZĄCE KORZYSTANIA ZE SPECJALNEGO ŚWIADECTWA WYWOZOWEGO

Informacje, które mają zostać podane na świadectwie i o których mowa w art. 12 ust. 1 lit. b), przedstawia się w postaci pozycji danych wymienionych w kolumnie 1 poniższej tabeli.

Te pozycje danych określa się cyframi i literami znajdującymi się w kolumnie 2 poniższej tabeli:

1	2
Wysyłający: pełna nazwa (imię i nazwisko) i adres z kodem pocztowym Identyfikacja: numer akcyzowy systemu wymiany informacji dotyczących podatku akcyzowego (SEED) lub odniesienie do numeru w wykazie lub rejestrze, o którym mowa w art. 8 ust. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/273.	nr 2
Miejsce wysyłki: faktyczne miejsce wysyłki, jeżeli towary nie są wysyłane z adresu wysyłającego.	Nr 3
Eksporter: Imię i nazwisko lub pełna nazwa odbiorcy i jego adres	Nr A
Adres: faktyczne miejsce wysyłki, jeżeli towary nie są wysyłane z adresu eksportera.	Nr A1
Identyfikacja środka transportu: kontener, statek, samolot ...	Nr 5
Odniesienie: nazwa oraz identyfikacja środka transportu	Nr 6
Importer: Imię i nazwisko lub pełna nazwa i adres	Nr B
Miejsce dostawy: faktyczne miejsce dostawy, jeżeli towary nie zostały dostarczone na adres importera.	Nr Ba
Logo państwa członkowskiego wysyłki i nazwa, adres i punkt kontaktowy właściwego organu odpowiedzialnego za kontrolę wysyłającego w miejscu wysyłki Nieobowiązkowe wymogi szczegółowe: potwierdzenie przez organy kontrolne, że „Przeprowadzona została wewnętrzna kontrola jakości w odniesieniu do zgodności produktów z przepisami.”	Nr 10
Opis produktu: zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1308/2013 i obowiązującymi przepisami krajowymi, w szczególności dotyczącymi oznaczeń obowiązkowych. Szczegóły opisu można podać w oddzielnych dokumentach zawierających odesłanie do tej rubryki.	Nr 17p
Ilość: – w przypadku produktów luzem: całkowita ilość netto – w przypadku produktów pakowanych: ilość pojemników zawierających produkt	Nr 17d/f
Certyfikacja Certyfikacja pochodzenia i zgodności z przepisami dotyczącymi produkcji i dopuszczenia do bezpośredniego spożycia przez ludzi zgodnie z prawem Unii oraz zgodnie ze standardowymi i zatwierdzonymi metodami produkcji (praktyki enologiczne, stosowanie substancji pomocniczych w przetwórstwie oraz dodatków do; Poświadczenie ChNP, ChOG, poświadczenie roku zbiorów lub odmian winorośli zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1308/2013. Certyfikacja uzupełniająca (nieobowiązkowo): wysyłający może dodać w formie pozycji nieobowiązkowych następujące informacje: — Moje przedsiębiorstwo wdrożyło system zapewniania jakości — Produkcja i sprzedaż wyżej wymienionych produktów są dozwolone w UE zgodnie z prawodawstwem unijnym i krajowym — Próbkę produktów są wybierane losowo i badane w laboratoriach urzędowych	Nr 17 l

1	2
— W oparciu o analizę wykonaną przez stronę trzecią poziom radioaktywności cezu-134 i cezu-137 w tych produktach nie przekracza [wynosi] [...] Bq/kg (zob. załączone dokumenty, raporty z analiz) — Inne zaświadczenia	
Podpis, imię, nazwisko i funkcja osoby podpisującej oraz data podpisania	nr 18
Numer referencyjny: każde świadectwo musi posiadać numer referencyjny, który pozwala zidentyfikować je w rejestrach wysyłającego. Ten numer to w stosownych przypadkach numer ARC lub numer MVV przypisany dokumentowi towarzyszącemu w jego formie administracyjnej lub handlowej.	Nr 18 a

ZAŁĄCZNIK VII

WYMAGANIA DOTYCZĄCE DOKUMENTÓW VI-1 I WYCIĄGÓW VI-2

CZĘŚĆ I

Wzór dokumentu VI-1, o którym mowa w art. 22

1. Eksporter (nazwa i adres)	WYSTAWIAJĄCY KRAJ TRZECI: VI 1 Nr seryjny DOKUMENT DOTYCZĄCY PRZYWOZU WINA, SOKU WINOGRONOWEGO LUB MOSZCZU WINOGRONOWEGO DO UNII EUROPEJSKIEJ	
2. Adresat (nazwa i adres)	3. Pieczęć służb celnych (wyłącznie do użytku urzędowego UE)	
4. Środek transportu i szczegóły transportu	5. Miejsce rozładunku (jeśli inne niż 2)	
6. Opis przywożonego produktu	7. Ilość w l/hl/kg ⁽¹⁾	8. Liczba pojemników
<p>9. ŚWIADECTWO</p> <p>Opisany wyżej produkt ⁽²⁾ ☐ jest/☐ nie jest przeznaczony do bezpośredniego spożycia przez ludzi, jest zgodny z definicjami unijnymi lub kategoriami produktów z winorośli i został wytworzony z zastosowaniem praktyk enologicznych ⁽²⁾ ☐ zalecanych i publikowanych przez OIV/☐ zatwierdzonych przez Unię.</p> <p>Pełna nazwa i adres właściwego organu: Miejsce i data:</p> <p>Pieczęć: Podpis, imię, nazwisko i funkcja urzędnika:</p>		
<p>10. SPRAWOZDANIE Z ANALIZY (zawierające analityczną charakterystykę opisanego wyżej produktu)</p> <p>DLA MOSZCZU WINOGRONOWEGO I SOKU WINOGRONOWEGO</p> <p>— Gęstość:</p> <p>DLA WINA I MOSZCZU WINOGRONOWEGO W TRAKCIE FERMENTACJI</p> <p>— Całkowita zawartość alkoholu: — Rzeczywista zawartość alkoholu:</p> <p>DLA WSZYSTKICH PRODUKTÓW</p> <p>— Suchy wyciąg ogółem: — Dwutlenek siarki ogółem:</p> <p>— Kwasowość ogółem: — Zawartość kwasu lotnego: — Zawartość kwasu cytrynowego:</p> <p>Pełna nazwa i adres wyznaczonej instytucji lub służby (laboratorium):</p> <p>Pieczęć: Miejsce i data:</p> <p>Podpis, imię, nazwisko i funkcja urzędnika:</p>		

⁽¹⁾ Niepotrzebne skreślić.⁽²⁾ Wstawić „X” w odpowiedniej rubryce.

Przyznanie (wprowadzenie do wolnego obrotu i wydanie wyciągów)

Ilość	11. Numer i data dokumentu celnego dotyczącego dopuszczenia do swobodnego obrotu oraz wyciągu	12. Pełna nazwa i adres odbiorcy (wyciąg)	13. Pieczęć właściwego organu
Dostępne			
Przyznane			
Dostępne			
Przyznane			
Dostępne			
Przyznane			
Dostępne			
Przyznane			
14. Inne uwagi			

9. SŁUŻBY CELNE

Potwierdza się prawdziwość
deklaracji

Pieczczęć:

Pełna nazwa i adres urzędu celnego:

Miejsce i data:

Podpis:

(¹) Niepotrzebne skreślić.

(²) Wstawić „X” w odpowiedniej rubryce.

Przyznanie (wprowadzenie do wolnego obrotu i wydanie wyciągów)

Ilość	10. Numer i data dokumentu celnego dotyczącego dopuszczenia do swobodnego obrotu oraz wyciągu	11. Pełna nazwa i adres odbiorcy (wyciąg)	12. Stempel właściwego organu
Dostępne			
Przyznane			
Dostępne			
Przyznane			
Dostępne			
Przyznane			
Dostępne			
Przyznane			
13. Inne uwagi			

CZĘŚĆ III

Instrukcje dotyczące wypełniania dokumentu VI-1 oraz wyciągu VI-2

Dokument VI-1 i wyciąg VI-2 wypełnia się pismem maszynowym, ręcznie lub przy pomocy równoważnych środków technicznych uznanych przez organ urzędowy. Formularze wypełnione odręcznie powinny być wypełniane tuszem, literami drukowanymi. Nie zezwala się na wymazywanie ani nadpisywanie. Ewentualnych zmian dokonuje się, wykreślając niepoprawne dane oraz, w stosownych przypadkach, dodając wymagane dane. Wszelkie zmiany dokonane w ten sposób są zatwierdzane przez ich autora i stemplowane, zależnie od przypadku, przez agencję urzędową, laboratorium lub organy celne.

A. Drukowanie dokumentu VI-1 oraz wyciągów VI-2

1. Rozmiar formularza wynosi w przybliżeniu 210 × 297 mm.
2. Dokument lub wyciągi są drukowane w jednym z języków urzędowych Unii. W przypadku wyciągów VI-2 o języku wyciągu decyduje państwo członkowskie, w którym wyciągi mają zostać opatrzone pieczęcią.

B. Wypełnianie dokumentu VI-1 i wyciągów VI-2

Dokument lub wyciągi są wypełniane w języku, w którym zostały wydrukowane.

Na każdym dokumencie lub wyciągu umieszcza się numer seryjny przypisany:

- a) w przypadku dokumentu VI-1 przez właściwy organ, który podpisuje część „świadectwo”,
- b) w przypadku wyciągów VI-2 przez urząd celny, który przystawia na nich pieczęć.

C. Treść

Rubryka 1: Eksporter: pełna nazwa i adres w odnośnym państwie trzecim

Rubryka 2: Odbiorca: pełna nazwa i adres w odnośnym państwie trzecim

Rubryka 4: (Dokument VI-1) **Środek transportu oraz szczegóły transportu:**

- Dotyczy wyłącznie transportu wykorzystanego do celów dostawy do punktu wprowadzenia do UE
- Środek transportu (statek, samolot itp.); nazwa statku itp.

Rubryka 6: (Rubryka 5 w przypadku VI-2) **Opis importowanego produktu:**

- Nazwa handlowa (w formie podanej na etykiecie, w tym nazwa producenta i regionu uprawy winorośli; nazwa marki itp.),
- Nazwa kraju pochodzenia,
- Oznaczenie geograficzne, o ile wino kwalifikuje się do takiego oznaczenia,
- Rzeczywista objętościowa zawartość alkoholu,
- Kolor produktu (można podać wyłącznie określenia: „czerwone”, „rosé”, „różowe” lub „białe”),
- kod Nomenklatury scalonej (kod CN).

CZĘŚĆ IV

Wykaz państw trzecich, o których mowa w art. 21 lit. b), art. 26 i 27

A. Wykaz państw trzecich, o których mowa w art. 21 lit. b):

- Australia
- Chile

B. Wykaz państw trzecich, o których mowa w art. 26:

- Australia
- Chile
- Stany Zjednoczone Ameryki

C. Wykaz państw trzecich, o których mowa w art. 27:

-
-